

Yeniden • • MiLLÎ

MÜCADELE

YAŞASIN

**MİLLÎ AHLÂKIN.
MİLLÎ KÜLTÜRÜN.
MİLLÎ EKONOMİNİN
KURUCUSU VE
YAŞATICISI**

MİLLÎ DEVLET

26 OCAK 1971

SAYI:52

Son Komünist Sabotajlarıyla İlgili,

Mücadele Birliği'nin İkâzıdır

AZİZ TÜRK MİLLETİ!

Son günlerde Türkiye'de ve Konya'mızda meydana getirilen karışıklıklar, Sabotajlar, millet hayatında oynanan kumarı tamamen ortaya koymuştur.

Bu hareketler, Millete bağlı her ferdi düşündürmeli, tarihî kararını vermeye sevkettirir.

AZİZ MİLETTİ!

Artık milletin, devletin, dinin, vatanın yıkılması noktasında mason - komünist işbirliği ihanetleri daha da sıklaştırılmış ve hızlandırılmıştır. Yeni yeni oyunlar peşinde koşmaktadırlar.

Bir taraftan «İrtica hortluyor, emperyalizmin emrindeki irtica, ezilim, Faşizm kahıtları» gibi Moskova ağzı sloganlarla saf zihinler bulandırılmak istenirken, diğer yandan yeni yeni sabotajlara, tahriklere girişmişlerdir.

Daha dün Yıldız'da tahrip ettikleri okul mescidine, O.D. T.Ü. de yakttıkları Kur'anı kerimlere, Konya'da Tahirpaşa camline yazdıkları «Bu camiye girenler eşekler gibi anırlıyorlar» diyen namussuzluklarla Dolma Bahçe camine atıkları pisliklere, Ispartada İmam Hatip Okulunun duvarlarına yazdıkları «yıkacağız bu okulları» diye ortaya koydukları zihniyetlerine yenilerini eklediler.

Ankara'da bir Ermeninin liderliğinde banka soydular. Le nin'in Moskova'da uyguladığı soygunları Ankara'da sahneye koydular. İstanbul'da bir öğrenci yurduna ve milletin kalesi Çapa'ya bomba attılar. Komünistlerin bu zincirleme hareketleri bununla bitmedi. Hadiseleri Komünist stratejisinin bir neticesi olarak Anadolu'ya kaydırdılar. İhanetlerini Konya'da da tekrarlamak istediler.

Daha 10 Kasım'da inkılapçılık maskesine bürünerek İstanbul'da büstlere bomba atan Dev - Genç lideri Cihan

Altekin tarafından başlatılan seri ihanetlerini Konya'da da tekrarladılar. Millete bağlı bazı insanların ve bu arada kendi teşkilatlarının barınmak ta olduğu TÖS binasına da bomba koydular. Her zaman olduğu gibi, hadiseyi millete yükleyecekler, Komünizme zemin hazırlayacaklar, ihanet yuvalarına, gayri milli basına millete hücum için zemin hazırlayacaklardı.

İhanetleri biraz geriden alalım. TÖS Konya şubesi bundan bir kaç hafta önce sicilli komünist Mihri Belli Konyaya getirmiş, öğretmenlerin alın terleriyle yaptırdıkları salonda Komünist Propagandası yapmasını sağlamıştı.

Komünist Mihri Belli; Türk öğretmenlerinin el emeği, alın teri salonu üzerinde Rusya ve Çin'e medhiyeler düzmüş, dine ve Allah'a küfrederek milli değerlerimize adice hücum etmiştir.

TÖS'ün bu ihanetini gören, üzerinde oynanan birçok oyunu hisseden millete bağlı öğretmenler artık gerçeği anlamıştı. TÖS'ün idareci kadrosunun kimliğini ve kimlerin masası olduğunu iyi biliyordu. Bunun neticesi olarak TÖS'den hızla kopmalar başlamıştı. Bu TİP'in yan kolu TÖS'ün yıkılması komünistlerin yalnız kalması demekti. Bu komploları durdurmak, açığa çıkan kimlikleri gizlemek ve dikkatleri başka noktalara çekmek gerekti. Bu ise yeni yeni ihanetlere girişmekle olurdu. Bunu da yaptılar. Dün Kayseri'de kendi binalarına attıkları bomba gibi, dün Siyasal Bilgi Fakültesinde kendi arkadaşları Kuseyriyi öldürdükleri gibi Konya'da da kendi binalarına kendi elleriyle bomba attılar. Böylece millete hakarete yeltendiler. Öğretmenlerin gözlerinden düşen TÖS'e yeni bağlar aradılar, ama artık millet gerçekleri biliyor. Artık Türk öğretmeni şimdiye

kadar kendisini istismar eden, haini, vatanseveri, namusluyu, namussuzu daha iyi seçebilmektedir. Artık mümin Konyalıya küfreden Moskof ajanları komünistler, pis midelerini milletin temiz kanıyla şişiremeyeceklerdir.

TÖS'ün kendilerinden başka hiç kimsenin giremediği binalarına elbetteki kendilerinden başkası bomba atamaz. Kaldı ki bütün millet, bu komünist oyununu bilmektedir. Milletimiz, millet mücadelesinin papaz mantıksızlığı, baham meczupluğu içerisinde tahrip, anarşi, sabotaj ile hedefine varamıyacağını bilmekte ve kurtuluşunun demokratik mücadelesinde olduğuna inanmaktadır. Sabotaj, tahrik, tahrip, soygun ancak komünistlerin taktikleridir. Her memlekette Komünizme DUR!.. diyebilecek bütün güçleri gericilikle itham ederek sabotaj, tahrip ve nümayiş ile yıldırma istiyerek, işçi, öğretmen, öğrenci zümresini komünist partisinin gizli veya açık rehberliğinde toplamak kardeşi kardeşe vurdurmak, komünistlerin Rusya ve Çin'de kullandıkları en grevç taktiklerinden birkaçıdır. Komünistler bütün dünyada:

1 — Milletin dikkatini çeken hareketlerle kitlelerin içine sızmak, grev, nümayiş ve boykotaj hareketlerine girmek.

2 — Kitlelerin umumu tarafından kullanılan sloganları kullanmak bilahare uyanan düşmanlık hislerini sınıf harbine çevirmek.

3 — Tahrikle kendinden geçen kitleyi disiplinle idare etmek.

4 — Kurbanlar imal etmek komünistlerin taktikleridir. Komünistler Balboğa kolejinde Panama bayraklarını yırtmışlar, kendi arkadaşlarını öldürmüşler, bir çok yerleri bombalamışlar, yalan haberler imal ederek heyecanlanan halkı tahrik etmek suretiyle ihtilâ-

HAYKIR

Genç adam hayâl ile avunma artık yeter!
Seni kıs-kıvrak saran zinciri kır, yere ser!

Zalimin ıslık çalan ah şu kanlı kılıbacı
Altında inleyişin: Acı, hakikat acı...

Sende bir parça olsun yürek olsaydı eğer,
Zalim nasıl zulmeder seni kamçıyla döğür?

Bir sinede coşarsa yanardağ gibi İMAN
Allah'tan başka şeyden hiç korkar mı MÜSLÜMAN?

İMAN denen cevhere sahip olan bir millet,
Hiç hüsrana uğrar mı, böyle çeker mi zillet?

Genç adam! Karanlığa güneş gibi doğ artık,
Zalimi zulmü ile beraberce boğ artık!

Haydi bir doğruluver, inlemek fayda vermez!
İMAN'ı olan insan; Dimdik durur, devrilmez...

Mademki sen dâvanda haklısın, dönme geri.
Al maziden hızını hamleni yap: İleri!

Kurtuluş ümidini besle idealinle:
Çık meydana sen artık en muhteşem halinle!

Dinsin artık beşerin çektiği ızdıraplar...
Bak ne kadar perişan, bak ne kadar haraplar!

Mahzun gönüllere ver kurtuluş müjdesini,
Haykır, şu cihan duysun İSLÂM'ın gür sesini!

Önünde engelleri coşkun İMAN'ınla kır!
Haykır kutsi dâvanı bütün cihana, haykır!

İSMAİL BAYRAM
ESKİŞEHİR

le gitmek istemişlerdir. Binlerce Panamalı olaylarda ölmüş, milyarlarca liralık tahribat omuştur. Türkiye'de ise CIA ajanı Mihri Belli Türk Sol'u dergisinde aynı hedefleri gösterir «İlk adım atılmıştır» «Kollektif mücadele yolu tutulmuştur. İkinci adım neye karşı savaşıldığının iyi bilinmesidir.» (Türk Solu 18-Haziran-1968) diye halkı ve öğrencileri tahrik ve sabotaj'a teşvik temekteydi.

Mihri Belli Konya'da TÖS de yaptığı konuşmada önemle bu noktalar üzerinde durmuş silahlanma tavsiyelerinde bulunmuştur. Hadiselerin, komünist Mihri Belli'nin gelişinden ve malum taktikleri verisinden hemen sonra olması bu gerçeği daha açık bir şekilde ortaya koyar. Bu hareketler göstermektedir ki Türkiye'de komünist stratejisi safha safha tatbik edilmekte, milletin yıkılmak istenmektedir. Komünist hareket propaganda safhasını aşmış devletin temellerini yıkmaya hedefine yönelmiştir. Bütün mes'ullere şunu hatırlatırız ki hadiseler bu açıdan değerlendirilmedikçe, hiç bir çözüm yolu bulunamayacaktır.

Biz, millete bağlı teşekküller, şahısları, partileri ve mes'ulleri, devletin varlığı, milletin bekası için vazifeye davet ederiz. Teşkilatlanan milletimiz demokratik usuller-

le millet düşmanlarının varlığına son verecektir. Çünkü komünistlerin her hareketi boğazlarındaki kendiri sıklaştırmak tadır.

Yaşasın anti komünist anti

sionist, anti kapitalist, milli değerlere bağlı Milli Mücadele.

Yaşasın milli ahlakın milli kültürün, Milli Ekonominin kurucusu ve yaşatıcısı Milli Devlet.

Yaşasın Millet Kahrolsun Millet düşmanları.

MÜCADELE BİRLİĞİ GENEL

MERKEZİ KONYA

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 1 SAYI: 52

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞIÜ
NECMEDDİN TURINAY
SABAHAADDİN ERİS

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T. A. Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Millî Mücadelemizin Stratejik Hedefleri

Millî kuvvetlerin yönettiği ve milletin her geçen gün büyük bir hızla iştirak etmekte olduğu millî mücadele'nin, stratejik hedeflerini kesin olarak ortaya koymak bir zarurettir. Bu zaruretlere tekâbül eden vazifeler ve hedeflerin kelime kalıbına dökülmesi demek olan şarlar iyice bilinmelidir.

Bu bakımdan yılını dolduran millî mücadelede hedeflerimizi kesin surette açıklamak, mücadelemizin tam bir berraklığa kavuşması bakımından elzemdir.

I — Stratejik hedefler:

1.) Gerçek Emperyalizmin Türkiye'deki ideolojik, siyasî, kültürel, ekonomik ve askeri bütün dayanaklarını a-) Göstermek, açıklamak ve b-) Yıkarak asıl hedeftir.

Emperyalizmin ideolojik, kültürel, siyasî, ekonomik ve askeri bütün tesirlerini yıkmak ve yoketmek vazifesiyle devletin korunması kurtarılması ve millileşmesi temel hedeftir.

2.) Gerçek emperyalizmle mücadelede milletlerin hayatını müdafa prensibine dayanılmalıdır.

3.) Patrikhane yurt dışına atılmalı, bugün beynelmîl Yahudiliğin karargahı haline gelmiş Patrikhanenin Beynelmîl vasfı kaldırılmalıdır.

4.) Gerçek emperyalizmin Türkiye'deki dayanaklarına, teşkilatlarına imkan ve imtiyaz veren anlaşmalar ve kanunlar incelenmeli, araştırılmalı ve bu düzenler aleyhinde kampanyalara girişilmeli ve milleti uyarmalıdır. Bu düzenler; Lozan, gibi siyasî, askeri anlaşmalar, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi gibi siyasî ve hukukî anlaşmalar, Birleşmiş Milletlere iştirak gibi anlaşmalar ve benzerleridir.

Bu anlaşmaların Türkiye'deki çirkin akisleri belirtilmeli ve 163. madde ve benzeri anti demokratik maddelerin manası, kimin âleti olduğu iyice belirtilmelidir.

5.) Bu hedeflere tekâbül eden vazifeler teşkilatlanmada ve mücadelede yol gösterici prensipler demektir.

Mücadelemiz Emperyalizmin Türkiye'deki âletlerinin iradelerini sarsan, Milletimizin ümit mihrakı haline gelen, bütün milleti teşkilatlayan gerçek emperyalizme karşı Millet'in Mücadelesin de insiyatifi elde tutan, asıl itibariyle psikolojik harbe dayanan ve bu maksatla kuvvet toplayan, hazırlayan ve kullanan, azametli kitle mitingleri yürüyüşler tarzında toplanan ve hareketlenen, iktidarı demokratik yollardan milleti devre hazırlayan, emperyalist bütün komplolara karşı kuvvet hazırlayan milletin mücadelesidir.

6.) Stratejik hedeflerin aslı, emperyalizmin iradesini yıkmak âletlerini, müttefiklerini tecrid etmek ve emperyalizmin bütün tesirlerini yok edecek Millî Devlet hedeftir.

7.) Emperyalizme ideolojik ekonomik ve siyasî bir hakimiyet imkânı veren şekli demokrasi, millet ideolojisinin, gayri millî ideolojilerle mücadelesinde yutucu ve anti demokratik bütün baskılar tasfiye edilmeli ve gerçek demokrasi hedefine yaklaşmalıdır.

II — Millî Mücadele'nin Kültür Politikası:

1. Kültür mücadelesinin anlamı emperyalizmin değişik düşünceler dâllarındaki tesir ve hakimiyetinin yıkılması, emperyalist kültür politi-

kasının hedefleri ve sakatlıklarının gösterilmesi, Emperyalistlerin elinde bulunan kültür vasıtalarının neşir, yayın, haberleşme millileşmesinin talep edilmesi teşkil etmemelidir.

2. Bütün eğitim yuvalarında, (Maarif teşkilatı dahil) ilse, orta okul, ilk okul, üniversite ve yüksek okullarda, beynelmîl Yahudiliğin ajan ve müttefiklerinin 1) Kimler olduğu teğbit edilmeli 2) Teğbir edilmeli 3) Üniversiteyi terk etmeleri istenmelidir. (Mason, rotariyen ve komünist v.s.)

3. Bütün eğitim yuvaları ve bütün kültür vasıtaları milletin kontrolüne tevdi edilmelidir. (Basın, radyo, televizyon kurumları, haberleşme teşkilatları.)

Bütün kültür vasıtaları üzerinde milletin kontrolü temin edilmelidir.

4. Kültür, muhteva kaynak ve hedef itibarıyla millileştirilmelidir.

Kültür dersleri (tarih, sosyoloji, psikoloji, edebiyat ahlâk, iktisat, hukuk dersleri ve ilimleri) üzerindeki emperyalist tesirler def edilmeli, ilimle ve millî kültürün kaynağı olan, millî ahlâk, millî kültür, millî örfümüzle bağdaşmayan bütün nazariyelerin, zanların saltanatın ilga edilmelidir.

Bütün ilim dallarında olduğu gibi, pozitif ve teknik bilgilerde hem gayri ilmi ve gayri millî nazariyeler tardedilmeli, hem de tercümeçilik ve kopyecilik tasfiye edilmeli, Kadrolar peşin hükümsüz, gerçek ilim adamlarına açılmalı, politikacılar ve tüccarlar def edilmelidir.

5. Yabancı okullarda milletin tam kontrolünü isteriz. Yabancı okullar sadece kendi tebarlarına has olabilir. Hiçbir Millet evladı gidemez. Yabancı okullarda tam kontrol hedef olmalı. Ve gayri millî politikalar, kültürler ve anlayışlarla katı olarak mücadele edilmelidir. Yabancı okulların hangi politikanın âleti olduğu gösterilmeli ve anlatılmalıdır. Yabancı okullardaki gayri millî ve politika ile mücadele edilmelidir.

Yabancı okulların Türk çocuklarına gayri millî kültürleri telkin hakkı yok edilmelidir.

III. MİLLÎ MÜCADELENİN EKONOMİ POLİTİKASI

Mücadelede ekonomi politiği, düşmanın ekonomik imkânlarını sarsmak ve yıkmak, kendi imkânlarımızı artırmak ve mücadelenin hedefine tahsis etmek, esasına dayanır.

Mücadelenin aslını, düşman ekonomisinin yıkılması teşkil eder. Ancak, düşman ekonomisinin Türkiye'deki varlığını millî devletin ortadan kaldırabileceği ve ekonomik vasatlı mücadelenin gerçekte politik olduğu unutulmamalıdır.

Şu halde, yapılacak çalışma, asıl itibarıyla, kültür, ekonomi ve politikanın üzerinde Emperyalizmin iğrenç tesirlerini sonuna kadar açıklamak ve karşı konulması imkânsız bir mücadele azmi meydana getirmek olmalıdır.

Emperyalistlerin ekonomimiz üzerindeki canavarlıklarının, devlet hayatımızı kontrolleri altına almaktan başladığını unutmuyarak mücadelemizin ekonomi politikasını görelim:

Emperyalist Ekonomi, spekülâtif ekonomi dir. Spekülâtif Ekonomi, gerçek istihlâk ekonomisi olmadığı gibi, ihtikâra, gayri ahlâkiliğe dayalı, istihlâki kamçılayan sömürme ekonomisidir (Devamı 14. Sahifede)

Yeniden Millî Mücadele

Dinî Müesseselere Yapılan Saldırı Komünist Soygununu Örtme Çabasıdır.

Senelerdir zaman zaman gayri millî basın tarafından sahneye konan iğrenç bir oyuna daha şahid olduk. Güpegündüz eli tabancalı komünistlerin giriştiği banka soygunculuğu, gayri millî basın tarafından tasvip gördü. Aynı soyguncu hainler, kendilerini kanatları arasına alan üniversite ağalarıyla pazarlığa tutuştu ve onlar tarafından himaye edildi. Banka soyguncusu, ordu ve polis düşmanı canılar masum gösterildi. Türkiye'nin temellerine dinamit yerleştirme faaliyetleri «gençlik hareketi» olarak vasıflandırıldı. 27 Mayıs ihtilâlinin doğurduğu sözüm ona «gençliğin» teker teker milliyetçi-vatanseverleri kurşunlamaları az görüldü ve toplu olarak silâhlı isyan hareketlerine girişmeleri istendi.

Perdenin birinci kısmında, Türkiye için karanlık günler hazırlayan eli silâhlı canilerin iğrenç suratları gazetelerden saklanır, ihanetleri gazete sütunlarında iltifat görürken; oyunun ikinci kısmında 10-13 yaşları arasındaki masum yavrular birer canî, birer katil olarak takdim edildi. Mübarek dinimizin mahallî amirleri olan müftülere yapılan hakaretler al kışlandı. Bu hakaretlere karşı milletin tabîî ve kanunî hakkı olan protesto hareketi devlete karşı girişilen isyan olarak anlatıldı. Millet'in Kur'an'ının okutulduğu kurslar basıldı, körpe talebeler «dîn devleti kuracak» ithamlarıyla karşı karşıya bırakıldı. Millete, milletin dinine, şahsiyetine ve zenginliğine karşı sistemli bir şekilde yürütülen saldırı, alay ve soygun hareketleri; bunakların, ihtilâli vurguncusu tabîî senatörlerin, çirkin politikacıların ve bozguncu gazetelerin alkış tufanları arasında gök lere çıkarıldı. Türkiye'de büyük bir

tehlike haline gelen komünist tecavüzlerini saklayıp; dikkatleri milletin üzerine çekme gayretiyle âdice komplolara girişildi. MİT Güvenlik Kurulu'na «komünistlerin yanında sağıclar da var ha.» diyebilmek için cezaî ehliyeti bile olmayan yavrular hain diye karalandı.

BANKA SOYGUNU ÖNEMLİDİR

Geçen sayımızda belirttiğimiz gibi; banka soygunculuğu tipik bir komünist gerilla provasıdır. Tekrar ya-nyoruz: «Banka ve hapishane baskınları, silâh, cephane ve patlayıcı madde zaptı, devrimcilerin hayatla-

rında şüpheye yer bırakmayacak kadar önemlidir. (1)

Ancak bu önemli baskınların önceden plânlanıp provasını yapmaları da en azından onun kadar önemlidir. (2)

Bu plânlı soygun provalarının tabîî hale getirilmesi için propagandalarının yapılması, onun meşru gösterilmesi yine komünist taktiklerindendir. Soygunun Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından yapıldığı anlaşıldıktan sonra komünist hücreler, «banka soygununun değil, banka açmanın suç olduğunu» ilân ettiler. Üniversite duvarlarına bir bankayı soymak değil, onu kurmuş olmak da ha büyük namussuzluktur» afişlerini astılar.

— Yukarıda Deniz Gezmiş görülüyor. Şimdi bütün moskof ajanı ağız-lar, onun «banka soyguncusu» olmadığını isbat etmeye çalışıyorlar. Yüzünden hastalık okunan ve tipik bir esrarkeşi, hapishane kaçkını andıran bu adam değil de, 10 yaşını geçmeyen çocuklar tehlikeymiş. Bütün gayri millî basın beş-on çocuğun resmini basmak ve çığırkanlık yapmakla millete karşı kinini göstermektedir. Lâkin basen ülkânın he-sabı da hoş çıkar.

Önceleri Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan'ın Dev-Genç üyesi olduklarını, onların kendilerinden ayrı bir grup halinde çalıştıklarını ilân eden Ankara'lı Dev-Genç üyeleri, İstanbul'daki yoldaşları Deniz'e sahip çıkınca ağız değiştirdiler. Ve banka soyguncusunun en ateşli himayecisi oldular. Yaptıkları basın toplantısında şöyle konuştular: «Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve her gün bir yenisinin adı karıştırılan arkadaşlarımız, sıkılacak her kurşunda her ne pahasına olursa olsun karşılarında bizi bulacaklardır.» (3) Hani Deniz Gezmiş Dev-Genç üyelerinden, arkadaşlarından değildi. Komünistlerin nasıl yalancı, nasıl hain oldukları açıkça görülmektedir.

DEVLET BÜNYESİ KORUNMALI

Hadiselere adı karışan şahıslara dikkat edilmelidir. Evvelâ, evinde saklandıkları ve ifadesinde torbalar içinde paraları da gördüğünü söyleyen Sevim isimli bir kadın... Atina Büyükelçiliğinde 2.5 yıl mahallî sekreter olarak çalışan ve sonra Ankara'da Hariciye Bakanlığı Kıbrıs-Yunan Dairesinde vazifelendirilen Sibel isimli dul bir kadın... Yine Hariciyenin Rusya ve Sosyalist Ülkelerle ilgili dairesinde çalışan Sema isimli başka bir kadın... Bütün bunlar, soyguncu komünistlere yataklık etmişler, verdikleri ifadelerle polisi şaşırtmışlar ve mümkün olduğu kadar soyguncuların izini kaybettirici roller oynamışlardır. Hariciyemizin kritik yerlerinde çalışan ve sosyalist oldukları yakınları tarafından söylenen bu gibi yataklık kadınların daha kaç tanesi faaliyet halindedir? Bilinmelidir. Devlet sırlarının zaman zaman komünistler tarafından ele geçirilmesinin ve MİT'in mektuplarının elde edilmesinin, devlet müesseselerine yerleşmiş bu tip ajanlar marifetiyle olduğundan artık şüphe etmemek gerekir. Mesullere hatırlatılmalı ki bünyemizdeki ajanlık ve yataklık vazifesi gören şahısları temizlemedikçe devletin emniyetinden bahsedemeyiz.

HADİSELER KARARTILIYOR

Hadiseler iyi takip edilmelidir. Vazifeleri milleti köleleştirmek olan bütün kuvvetler, komünist soyguncu ları masum göstermeye çalışıyorlar. Bir kaç hafta evvel Millî İstihbarat Teşkilatı'na dil uzatanların başında gelen Türk Hukuk Kurumu'nun yayınladığı bir bildiride deniyor ki: «kesinleşmiş yargı kararı olmadan bazı kişilerin kamu oyuna suçlu ve ya soyguncu şeklinde sıfatlarla tanıtılmaması gerekir» (4)

Ve yine ihtilâl vurguncusu bir tabii senatör «gençlerin tesbit olunmadan, soyguncu diye suçlandırılmaları en büyük suçtur» narasıyla tepiyor.

Beyler! Kimi ve ne adına koruyorsunuz? Bütün deliller Deniz'in soyguncu olduğunu ispatlarken ona soyguncu denemeyeceğini ilân edersiniz de; aleyhinde hiç bir delil olmadığı için 1.5 yıldır mahkeme huzuruna çıkarılmayan Yavuz Argun'un İçişleri Bakanı tarafından katil diye ilân edildiği günlerde neden aşaklık ettiniz? Yavuz Argun'un İçişleri Bakanının yüzüne çarptığı yalanın nutuk kürsülerinde geçerli günlerde «Türk Hukuk Kurumu» denen müessese yok muydu acaba?

Evet! Türkiye'de gelişen hadiseler iyi takip edilmelidir. Geçen Cuma günü toplanan Millî Güvenlik Kurulu'na haber veriyoruz. Komünist hadiseler gizlenmek isteniyor. Bu gaye ile soygun hadiselerinin delilleri ortadan kaldırılmak için plânlar kurulmaktadır.

Bir taraftan soyguncuların hadiseyle hiç bir alakası olmayan masum gençler olduğu telkin edilirken bir taraftan da Anadolu'nun çeşitli yerlerinde kurulan komplolarla dik katler dağıtılmaktadır.

CUMHURİYET GAZETESİNİN İFTİRALARI

Banka memurlarının soyguncu-

ları teşhis edemediğini, Deniz'in soyguncu olma ihtimalinin çok az olduğunu yazan Cumhuriyet Gazetesi, müftülere ve Kur'an Kurslarına saldırıyor ve irtica tehlikesinden bahsederek şöyle diyordu: «Halkı tahrik eden müftü Süleyman Özkafa kaçmıştır.» (18.1.1971) Oysa Bolvadin müftüsü 16 Ocak Cumartesi günü, Kaymakamın silâhlı tehdidinde uğramış ve kendini zor kurtarmıştır. Bu zorbalığı gören Bolvadin halkı; «Milliyetçi Kaymakam» sloganlarıyla protesto hareketine girişmiştir. Kaymakam ise bunu «irtica ayaklanması» diye jurnallemiş, müftünün ortadan kaybolduğunu söylemiştir. Halbuki gün cumartesidir. Cumartesi ve Pazar tatilleriyle resmî daireler erbette kapalıdır.

Resmî tatile giren dairelerde elbette bir memur bulunamayacaktır. Nitekim, Pazartesi günü Valiye durumu doğru şekliyle anlatan Müftü S. Özkafa, mübarek dinimize çamur atan haysiyetsizlerin iftiralarını kırıp parçalamıştır. Bolvadin'de millî yetçileri öteden beri sindirme politikasına giren Kaymakam daha evvel de Bolvadin Lisesi Edebiyat Öğretmeni, İmam Hatip Okulu Müdürü; v.b. gibi milliyetçilere hakaretlerde bulunmaktaydı. Nitekim, ne edebiyat öğretmeni, ne müftü, ne kurs hocası, ve ne de İmam Hatip Okulu Müdürü Bolvadin'de bırakılmak istenmemiş ve çeşitli yerlere sürgün

edilmişlerdir.

Tahrîkçi ceridelerin bozgunculuğu bununla kalmamış, İsparta'da bir Nurcu Okulu'nun Fethiye'de başka bir nurcu mektebinin Gördes'te bir Kur'an Kursu'nun gizli faaliyetlerde bulunduğunu âdice ilân etmişlerdir. Senelerden beri dinî ihtiyaçları tatmin edilmeyen millet, çocuklarına namazlık öğretmesi için hoca tutarsa, asırların kitabı Kur'anı Kerim'in okutulması için bina yaptırır, hoca temin ederse, kabahat kimindir? Bütün bunlar gizli faaliyet öyle mi? Ezberlenen namazlık dualar ve ayetlerle din devleti kurulacak öyle mi? Kargalar bile güler...

TÜRKİYE'DE PAPAZ OKULLARI DA VAR

Beyler ve hem de ey bozguncular! Bu memlekette papaz mektepleri var. Bu memlekette gizli ajan yuvaları var... Ve bu mekteplerin, bu yuvaların Türkiye Cumhuriyetinin laiklik prensibi ile bağdaşmayan papaz kıyafetleri var... Çocuklarımıza mezuniyet günlerinde papaz cübbesi ve papaz serpuşu giydirilmektedir. En korkuncu gençlerin imanları üzerinde kumar oynanmakta, millî duyguları kirletilmektedir. Neredesiniz?

Bilinen kadarıyla bu papaz mekteplerinde her gün İncil tahsil edilir, dualar yapılır, Türk büyüklerine hakaret edilirken, milletin sadece

Kur'anın metnini tahsil ettiği, kurslar tehlikeli ve zararlı öyle mi?... Bir sualimiz var: Bu memlekette Makariosları, Papaz Yakovusları yetiştiren papaz ve Ruhban okullarından yana mısınız, yoksa millettən yana mısınız?

JANDARMAYA ÇEKİLEN SİLAHLAR

Şurasına dikkat edilsin ki, gizli faaliyette bulunuyorlar diye toplanan 10-13 yaşlarındaki çocuklar, iki jandarmanın arasında ellerinde cüzleri ile anarşist hareketlerden uzak sabır yarışında bulunurlarken; Orta Doğu Teknik Üniversitesinde komünist soyguncular bir jandarma müfrezesine tabancalarını çekerek kaçırmışlardır. Bir soyguncu olarak aranan İrfan Uçar, jandarma onbaşı tarafından teşhis edilip yakalanmak istenince, hemen jandarmanın etrafı sarılmıştır. Hiç bir şeyden habersiz çocukları, dine hücum vasıtası yapan bozguncu gazete bakın Ortadoğudaki haberi nasıl veriyor:

«Ancak bu sırada ders bitimiyle üniversiteden çıkmaya hazırlanan öğrenciler, olayı görmüşler ve İrfan Uçar ile jandarma onbaşısının etrafını sararak, onbaşı aleyhine gösteri yapmaya «özerk üniversite» diye başurmaya başlamışlardır.» (5)

«Öte yandan kendi aralarında toplanan öğrenciler de ne şekilde olursa olsun, ister jandarma, isterse polis gelsin, üniversiteyi aratmama ve direnme kararı almışlardır.» (6)

Yukarıdaki ifadeler göstermektedir ki, polis ve jandarmanın şahsında devletin bütün kuvvetlerini tehdit eden, devletin ve milletin emniyetini tehlikeye sokan kurs talebeleri değil, üniversite özerkliğine sığınmış olan komünist militanlardır. Dün Mehmetçiğe aynı yerde çürük yumurta atan, bugün de tabanca çekerek arkadaşlarını kaçıran komünist militanların yerine kazara bir kurs talebeşi elini kaldırsaydı o zaman gayri millî basının ihtilâl çağrılarını duyardınız.

(Devamı 14. Sayıfede)

— Bu, torbalı torbalı loca mensuplarının kayafetleri, «mabed» adını verdikleri localarının faaliyetleri, bu hacı hristiyan rahibelerinin yerleri süpüren çarşaf-ları ve başlıkları, bunları yetiştiren papaz okullarının faaliyetleri, şu Amerikan Koleji mensuplarının bereleri ve bu ajan yuvalarının yürüttüğü misyoner faaliyetleri, laik devletin hakim olduğu, kontrol ettiği % 97 si müslüman bir ülkede serbesttir. Bunlardan sadece milletin sevenler rahatsız olur. Fakat seslerini du-yuracakları tirajlı basın organları yoktur.

Yine, «halkın dinine karışılmaz», «halkın dinî ihtiyaçları tatmin edilmelidir» diye yazıya geçirilen maddelerin mevcut bulunduğu laik devletin hakimiyeti altında, dinî ihtiyaçları tatmin edilmediği için, bizzat gayret sarfetme durumunda kalan ve ecdadın yadigarlarına hürmet duyan halkın sarığı ve beresinden, tıpkı zans Tekfurlarının Fatih'in sarığından rahatsız oldukları gibi rahatsız olanlar çıkar. 13 yaşındaki çocuğun beresi «Kıyafet Kanunu»na aykırı olur. Şu torbalar, bereler, püsküller ve hacılar değil de sarık. İşte bu hâleti ruhiye, rum palikaryalarından, hacı sürülerinden takdirname alacak insanın hâleti ruhiyesidir.

Tütün Müstahsili Vurguncudan

ve İstismarcıdan Korunmalıdır

Ege tütün piyasası her sene olduğu gibi, bu yıl da ocak ayının son günlerinde açılıyor. Bilindiği gibi tütün, memleketimizin başta gelen ihracat mallarından biridir. Ege bölgesi başta olmak üzere, Marmara, Karadeniz ve kısmen de Güneydoğu bölgelerinde yetişir. Tütün, yıllık bir bitkidir. Kış sonlarında özel fideliklerde yetiştirilen fideler, baharda işlenmiş toprağa elle dikiilir. Bitki dikkatli bir bakıma muhtaçtır. Yaz boyunca olgunlaşan yapraklar kademe kademe devşirilir, özel iğnelere dizildikten sonra sergilerde kurutularak balyalar halinde toplanır.

Burada tütünün işlenişi ve fizyolojik yönleri üzerinde duracak değiliz. Biz konunun daha ziyade borsa cihetinden söz etmek istiyoruz.

EKİM ALANLARI VE ÜRETİM

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, tütün ekim alanları üç bölge olarak özetlenebilir. Her yıl ortalama olarak 300.000 hektar araziye tütün ekilmektedir. Ekim sahasının büyüklüğü aynı zamanda tütünün iktisadi hayatımızdaki ehemmiyetini belirtmektedir. Hektar başına verim ise 550-600 kilo civarında bulunmaktadır. Buna göre her yıl memleketimizde 150-160 bin ton tütün yetiştirilmektedir. Meselâ 1968 yılı rakamları şöyledir: Ekilen arazi: 273, 133 hektar. Üretim: 160.780 ton. Verim (hektar başına): 589 kilo.

Tütünün, birbirinden az farklarla birçok çeşitleri olup, halen memleketimizde 12-13 tip tütün yetiştirilmektedir.

İHRACAT VE STOKLAR

Bir taraftan ihracatımız yerinde sayar hatâ gerilerken, öbür yandan istihsalın yıldan yıldan arttığı görülmektedir. Meselâ bu yıl Ege'den 85.000, Marmara'dan 75.000 ton verim beklenmektedir. İstihsale ihracatın dengesizliği tütün piyasasında buhranlara yol açmakta ve milletimizin serveti alın terinin karşılığı olarak tam anlamıyla değerlendirilememektedir.

Tütün, inhisar maddesi olduğu için Tekel idareleri tarafından satın alınmakta, fakat devletin, millî serveti değerlendirecek sağlam bir iktisadi politikası mevcut olmadığı için, ürettimiz beynelmilel sermayenin borsa oyunları karşısında çaresiz kalmaktadır. Pek çoğu Yahudi, Rum ve Ermeni olan tütün tüccarları ise yok pahasına aldıkları tütünleri fahiş bir kârla satarak büyük vurgunlar vurmaktadırlar. Böylece beynelmilel sermaye millî servetin aleyhine şişerken, gittikçe pahalılaşan hayat karşısında, üretici günden güne borçlanmaktadır.

Tekel idaresi aldığı tütünlerin tamamını sarfedemekte, bu yüzden depolarındaki stoklar yıldan yıla artmaktadır. Depolarda biriken tütünler rastgele binalara doldurulmakta, çok fazla itina isteyen balyalar oraya buraya gelişigüzel yığılmaktadır. Böylece bakımsızlıktan ıslanan balyalar, işe yaramaz hale gelmektedir. Nemden çürümüş kavak yaprağı haline gelen stoklar ya yakılmakta, ya da dereye dökülmektedir. Neticede milyonlarca liralık servet heba olup gitmektedir.

Şu anda Tekel idaresinin elinde yaklaşık olarak 200 bin ton stok bulunmaktadır. Bu miktar her yıl 20-30 bin ton artıyor.

Meselâ son beş yıl içinde her yıl için ortalama istihsal 155.000 ton, istihlak, 40.000 ton, ihracat ise 80 bin ton olarak bilinmektedir. Buna göre her yıl 35.000 ton stok birikmektedir.

DIŞ ÜLKELERLE REKABET

Türkiye tütünleri eskiden beri dünya borsala-

larında en çok sevilen ve aranan tütünler olduğu halde, son senelerde itibarını kaybetmiş durumdadır. Piyasalarda tütünlerimizin yerini Yunanistan, Bulgaristan ve Yugoslavya gibi ülkelerin tütünleri almıştır. Aslında Türk tütünleri, saydığımız bu ülkelerin tütünlerinden çok daha kalitelidir. Ama ne var ki bir takım ihanet ve ihmaller tütünlerimizin itibarını sarsmaktadır. Bir defa; alınan tütünler sağlam bir depolama ve ambalaj görmediği için kalitesini kaybetmek tedir. Diğer yandan; zenginliğimizin çökertilmesi için Hristiyan ve Yahudi âleminin yaptığı propaganda piyasada tesir icra etmektedir. İktisadi hayatımıza sahip olan komprador Yahudi, Rum ve Ermeni tüccar ise Yahudi ve Hristiyan alemiy le ittifak kurarak millî ekonominin yıkılışını hızlandırmaktadır.

BU SENENİN PİYASA TAHMİNLERİ

Tütün meselesi yıllardan beri sürüp gelen bir meseledir. Riyakârlığı meslek edinmiş sözde politikacılar, seçimden seçime bu meseleyi bol bol istismar ederler. İktidara geldiklerinde müstahsilin elinde tek yaprak bırakmayacaklarını, hem de yüksek fiatla alınacağını ilân ederler. Fakat verilen sözler tutulmaz. Ve çok defa müstahsil elindeki tütününü ya benzinle yakar, yahut da kilosu 25 kuruştan beynelmilel sermayeye teslim eder. Bu dram böylece sürer gider.

Bu yıl da tütün fiyatlarının yüksek olacağı iddia ediliyor. Aslında öyle olması lâzım. Zira Türk parası devalüe edildi. Pek çok maddelerle birlikte hayat da pahalılaştı. Bu şartlar altında tütün fiyatlarının artmasını talep etmek müstahsilin en tabii hakkıdır. Geçen yıllarda 18 lira olan baş fiat 25 liraya, taban fiat ise 15 liraya çıkarılmalıdır.

SAĞLAM BİR TÜTÜNCÜLÜK POLİTİKASI ZARURİDİR.

Tütün piyasasındaki dengesizliklerin neticesini inceleyecek olursak şu noktaları görürüz: İstihsal edilen tütünün miktarı gün geçtikçe artmakta, fakat kalitesi düşmektedir. Bundan dolayı istihsalın tamamı sarfedilememekte, talepler azalmakta, tütünler ya ucuz fiata müstahsilin elinden alınmakta, yahut da depolarda çürümektedir. Böylece zahmetli bir tarım şekli olduğu için tütüncülükle uğraşan müstahsil alın terinin çok cüzi bir karşılığını bile alamamaktadır. Neticede büyük kitleleri tedirgin eden tütün meselesi bir çıban başı halinde ortaya çıkmaktadır.

Bu meseleyi halletmek için yegâne çare; devlet tarafından yürütülecek olan sağlam bir «tütüncülük politikası»dır. Tütün piyasasını ve müstahsili düştüğü acıklı durumdan ancak bu politika kurtarabilir. Tütüncülük politikasının esasları ne olabilir, şimdi kısaca bunlara temas edelim:

1— Yetiştirilecek tütün miktarı ihracat seviyesi göz önünde bulundurularak tesbit edilmelidir. Böylece kalabalık stokların birikmesi önleneyeceği gibi tütünlerimizin para etmesi de sağlanabilir. Yetiştirecek tütünlerin kilo çokluğu değil kalitesi ölçü kabul edilmeli; çok tütün yerine az fakat kaliteli tütün yetiştirme hedefi güdülmelidir.

2— Bunun için de tütün ekilebilecek araziler bizzat Tarım ve Tekel Bakanlığı tarafından müştereken tesbit edilmelidir. Bugün tütün eki-

mine elverişli olmadığı halde, pek çok araziye tütün ekilmektedir. Münferit zamanlarda şifahi yasaklanmış olmasına rağmen «taban arazilerde» yapılan tütün ziraatından hiçbir fayda sağlanmamaktadır.

3— Tütün müstahsillerine meslekleri mevzuunda etraflı bilgi verilmeli, bitkinin bakımı, korunması ve işlenmesi hususunda devlet tarafından yardım edilmelidir. Tütün hastalıklarına karşı devlet eliyle mücadele verilmeli, müstahsil kaderiyle başbaşa bırakılmamalıdır.

4— Müstahsil vurguncu ve komprador Yahudi, Rum ve Ermeni şirketi karşısında sahipsiz bırakılmamalı, devlet eliyle Tekel idaresi tarafından son yapığa kadar müstahsilin bütün emeği değerlendirilmelidir. Zira tütün 100 milyon dolarlık dövizle ihracatımızın % 20 sini teşkil eden bir ihracat maddesidir.

Ancak şunu hemen belirtelim ki, 2. maddede sözü edilen «tütün ekilebilecek araziler» tesbit edilirken müstahsilin durumu ele alınmalı, memleketimizde yarım milyon köylü ailesinin yegâne geçim kaynağının tütün olduğu unutulmamalıdır. Tütün ekimi yasaklanan arazilerden tütünden daha bol bir başka mahsul elde edilmeli, yağmurdan kaçarken doluya tutulmamalıdır.

KÖYLÜMÜZ İSTİSMARDAN KURTARILMALIDIR

Köylünün çilesi günden güne artarken ortaya daha kötü neticeler çıkmaktadır. Malının para etmediğini gören köylü ata yadigarı evini ocağını terkedip, büyük şehirlerde ırgatlaşmaktadır. Şehirde ırgatlaşan köylü atölyelerde ve fabrikalarda karın tokluğuna çalışmaktadır. Neticede milletin maddi temeli köylü tedricen ortadan kaldırılmaktadır.

(Beynelmillel Yahudiliğin protokollerinde bir madde aynen şöyle der: «Sanayiın ziraatı ezmesini temin etmeli, böylece köylü sınıfını ortadan kaldırmalıdır.» İşte Beynelmillel Yahudiliğin fesat programı sinsice tatbik edilmektedir.

Bir memleket ne sadece sanayi, ne de sadece ziraatle yaşar. Ziraatle sanayi arasında normal bir muvazene bulunmalıdır. Tarım ürünlerini işleyecek bir sanayi tesisinden mahrum bir memleket de, ham madde kaynakları bulunmayan bir memleket gibi dışa bağlı olarak yaşar.)

Beynelmillel politikanın ihanet plânları neticesinde şehirde işçileşen köylüyü, bu sefer daha feci akibetler beklemektedir. Komünist hücreleri derhal işçinin yakasına yapışmakta ve işçiyi menfur emelleri için maşa olarak kullanmak istemektedir. Diğer yünden köylerden gelen işçimiz fuhuş, alkol ve kumar yoluyla dejenere edilerek beynelmillel komünizmin tuzağına düşürülmeye çalışılmaktadır.

Hattâ bu iğrenç istismar oyunu ta köylere kadar götürülmektedir. Çeşitli zamanlarda komünistlerin yaptıkları «tütün mitingleri» bu istismarın sadece bir şeklidir. Ne var ki köylümüz bu kadın kılıklı moskof beslemelerinin istismarına râğbet etmemekte, aksine her gördüğü yerde eşek sudan gelene kadar dövmektedir. Fakat bu yetmez. Milletin hayatını korumakla görevli devlet, vazifesini suistimal ederse milletin enerjisi bir noktada tükenecektir.

NETİCE

Ege ekici tütün piyasası açılırken hatırladıklarımız kısaca bunlardır. İlgililerden istediğimiz, millî servetimizde kıymetini takdir ettiğimiz tütüncülük meselesine ciddiyetle sahip çıkmalarıdır. Geçen yıl çıkarılan «Kooperatifler Kanunu»ndan bu yana ne yapıldı? Bu kadar büyük bir dava, manâsı müphem bir kanunla halledilemez. Kanun tatbik edilse bile; Diğer yandan bu kanun konuyu çözmekten acizdir. «Tütünlerin kurulacak kooperatifler eliyle satılmasını» tavsiye eden kanun, beynelmillel politikanın karşısında millî serveti koruyabilecek kudrette değildir. Namuslu tüccar ve sermayedar devlet tarafından himaye edilmez, devletin kuvvetli ve sağlam bir iktisadi politikası olmazsa millî servet beynelmillel sermayenin azad kabul etmez kölesi olur. Millî ekonomiyi kuracak ve yaşatacak, kuvvetli bir devlet politikasıdır.

ÇUBUK'DA SANCAKLAŞAN MİLLÎ MÜCADELE

Çubukl. Yıllarca ızdırıp çekmiş, davaları uğrunda her türlü fedakârlığa katlanmış olan bu temiz belde-miz bugün Yeniden Millî Mücadele-nin heyecanıyla dolu...

Fertlerdeki üzüntünün, ümitsiz-liğin yerini şimdi sevinç almış, ümit almış. Kalpler hızlı hızlı çarpıyor. A-radaki ihtilâflar unutulmuş, yerini İsamın kardeşlik duygusu alıyor. Bi-rer irfan yuvası olarak ortaya çıkan tarikatlar, tekbir hedefde sırf Allah rızası için ihtilâfları unutuyor, parti cilik bir kenara atılıyor. Millî bir cephe bütün bir Çubuk birleşiyor.

Çubuk'daki bu uyanışta her millet evlâdının payı var. Fakat Çubuk Ko-münizmi Mücadele Derneğinin bu uyanışdaki payı çok büyük. Yıllar-dır milletin çektiği ızdırabı ta için-den duyan bir grup millet evlâdı, Çubukda Komünizmle Mücadele Der-neğini açıyorlar.

Açıldıkları andan itibaren köy, köy, dolaşıyor, köyleri yeniden Millî Mücadeleye davet ediyorlar. Toplan-tılar, konferanslar birbirini takip e-diyor. Milletin bu temiz fertlere kar-sı gösterdiği alâka her geçen gün artıyor.

Çubuk Komünizmle Mücadele Derneğinin bu halisane çalışmaların-ın son halkasını 13 Ocak'da yapı-lan «Komünizm ve Millî Mücadele-miz» mevzuu konferans teşkil edi-yor.

Konferans için Ankara'dan Çu-buk'a gelen Mücadeleciler, eşine en-der rastlanacak bir yakınlıkla karşı-lanıyorlar.

Çubuk'da, konferansı duymayan kalmamış. Konferans saatli yaklaştık ça salon doluyor. Köylerden kamyon larla, traktörlerle, minibüslerle ge-lenler Halk Eğitim Salonu önünde vasıtalarından iniyor, salona giriyor lar.

Gelen köyleri saymaya, sorma-ya imkân yok. Çünkü bütün Çu-buk burada. Gelenler 15 gün evvel verilen konferansın alışkanlığı ile sağ yumruklarını sıkarak içeri gir-iyorlar. Yumrukların sıklığından kin-leri okunuyor... Düşman bu nasırlı acı hatıralarının ağıtını dinledi. O ellerden nasıl korkmasın...

Salon artık iyice dar gelmeye başlıyor. Bir sandalyede iki kişiyi görmek mümkün. Artık salon ayak-takilere de dar gelmeye başladı. Millet konferansı sabırsızlıkla bek-lerken, gözler duvardaki yazılara ta-kılıyor;

İSLAM KALMAK MİLLETİN TA-RİHİ KARARIDIR...

İMAN ET, MÜCADELE ET, ZAFER SENİNDİR...

Pankartların yanında kitaplı yumruk, yıldızla birlikte bütün ih-tişamıyla sessiz, sessiz bir şey vade-diyor millete... Gözler dalgın... Ha-fif yaşıyor... Çünkü milletin yıllar dır özlediği o muhteşem hayat tek-rar gerçekleşmek üzere... Bunun he-yecanını hissediyor herkes içinde...

Ankaralı mücadeleciler **MİLLET MARŞLARINI** söylerken kalplerdeki coşkunluğu ifade etmek çok zor. Marşa millet iştirak ediyor. Sesler gittikçe güç kazanıyor.

Marşların hitamında Çubuk Ko-münizmle Mücadele Derneği kıymet-li idarecilerinden Seyyid Ahmet Bey mikrofona gelerek:

«Bütün bir millet, millî mücade-le için teşkilâtlanırken, biz Çubuklu

— Ankara Milliyetçi Kültür Birliği'nin Çubuk'ta yapmış olduğu konferans yediden yetmişe bir milletin teşkilâtlanışının ifadesiydi. Artık millet, tam bir kin ve intikamla binlerce yumruğu bir anda sıkabiliyordu.

Çubuk ve Adapazarı'nda MİLLÎ MÜCADELE

millet evlâtları eli kolu bağlı böyle duramazdık. İşte bu sebeple Komü-nizmle Mücadele Derneğini faaliyete geçirdik. Derneğimiz bütün Çubuk-lu millet evlâtlarına açıktır. Mücade-lemiz dostlarımıza ümid, düşmanları-mıza korku salacaktır.»

Konuşma, «İman et, mücadele et, zafer senindir» diyerek sona eriyor. Seyyid Ahmet Bey «Komünizm ve Millî Mücadelemiz» mevzuu konuş-mayı yapmak üzere Ankaralı Müca-delecilerden, İlahiyat Fakültesi ta-lebesi Selman Başaran'ı kürsüye da-vet ediyordu.

Alkışlar arasında kürsüye ge-len Selman Başaran bugün komü-nistlerin milletin tarihini karan-lığına itmek için ne gibi plânlar ha-zırladıklarını izah etmiş, ve «Milletimiz yok olma veya var olma mücadelesi vermektedir. O halde millî mücadele yeniden başlamıştır» diyerek millete Millî Mücadelemiz-de düşen vazifeleri hatırlatmış, ara-mızdaki bütün ihtilâflara mutlaka son vermek zorunda olduğumuzu is-rarla belirtmiştir. Selman Başaran'ın bu husustaki konuşmaları sık sık alkışlarla kesilmiş, salon coşkun te-zahüratla inlenmiştir.

Selman Başaran: «Zafer millet düş-manlarının hiyanetle kalkan sol yum-ruğuna karşı, imanla ve ihtisamla kalkan sağ yumruğundur. Yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları» diyerek konuşmasına son vermiştir.

Millet, **MİLLET MARŞLARINI** tekrar söylüyor, Ankaralı Mücade-lecileri kucaklayarak yeni bir heyecan la, yeni bir aşkla, yeni bir ümitle duyduklarını, gördüklerini evlerin-de, köylerinde anlatmak ve Millî Mücadeleye davet etmek üzere salo-nu boşaltıyorlardı.

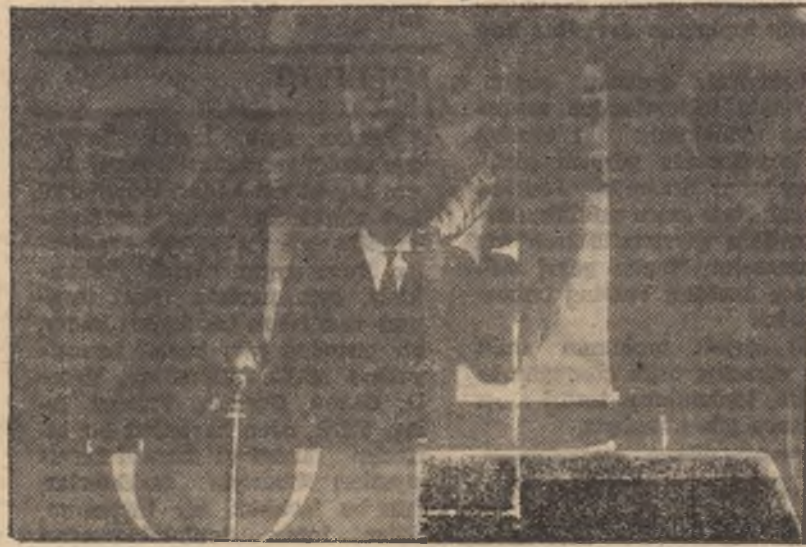
Ama çok yakında, çok daha büyük işler yapmak üzere, çok daha kala-balık olmak düşüncesiyle...

Yeniden Millî Mücadele Mecmu-ası Çubuk halkına ve Çubuk Komü-nizmle Mücadele Derneğine bu ha-lisane çalışmalarından dolayı başarı lar diler.

Çubuk'daki hareketler artık Mil-lî Mücadelenin köylere kadar indiğ-i ni bize bir kere daha gösterdi. Za-ferin yakın olduğundan acaba hâlâ şüphe edenler var mı?

SAKARYA DA AKİF'İ ANDI

Milletimiz, millî şairini Sakarya'da bir defa daha andı. Tarihe ismini Kanlı Sakarya diye geçiren bu vilâ-yetimiz de onu unutmadı. Yapılan

— Adapazarı'nda yapılan Mehmet Akif'i anma toplantısında, bir mücadelecî şiir okurken...

büyük ve muhteşem bir konferansla onun hatıralarını bir defa daha ya-sadı. Millet, Akif'in şiirleriyle maza ye şöyle bir tırmandı mücadele yılla-rındaki hicranını fakat bunun ya-nında garbın çelik zırhını parçalama ya yeten iman ve heyecanını bir de-fa daha seyretme imkânı buldu. Şe-hidlerin şehadetini millete bıraktığı selâmeti ve zaferi kutladı.

Sakarya, Akif'i ve şehidlerimizi nasıl anmasın ki. Dün istiklâlimiz i-çin gömdüğü dağ gibi şehidin göğüs-lerini serhad yapıp can vermeleri kan dökmeleri unutulacak vakıa de-gildi. Sakarya nehrinin günlerce ay-larca kırmızı akışı, milletin gönül defterinde binlerce şehidin kanla yazdığı imzaladığı bir hatıra olmuşt-u. Unutamazdı. Akif'in şiirleri Sa-karya'nın duyup söyleyemediği his-sedip dökemediğinin tercümanı idi. Akif'ten şehitlerinin destanını dinle-di. O millî mücadele yıllarındaki da-ha hâlâ anlatıla anlatıla bitmeyen günkü Yunan'ın, İngiliz'in, Fransız'ın yaptığı vahşetle bu günün, Üni-versitemizi bir kızıl karargâh, eşki-ya yuvası haline getiren millet evlât larını kurşunlayan, milliyetçilere zulmeden sabotaj ve soygunlarla mille-ti alçakça vuran komünistler arasın-da bir ayniyet tesbit etti.

Sakarya'da imanla, azimle çalışan kardeş teşekkülümüz. Milliyetçi Öğ-retmenler Birliğinin tertip ettiği bu konferans Mücadele Birliği İst. San-cağı ve Çapa Y.Ö. Okulu Cemiyeti tarafından hazırlanmış ve verilmiş-tir.

22 Ocak 1971 Cuma günü Akşam Milliyetçi Öğretmenler Birliğ-i-nin geniş salonunda yapılan M. A-kif ve Millî Mücadelemiz toplantısı-n da Mücadele Birliğinin bir çok vilâyet ve kazalarımızda verdiği M. Akif'e ilgili konferanslardaki ay-nı heyecanı gördük. İman, kültür ve karar halinde bir bütün olan millet her yerde aynı hissi duydu, aynı coşkunluğu gösterdi.

Toplantı Milliyetçi Öğretmenler Birliği başkanının kısa fakat dolgun konuşmasıyla açıldı. Akabinden kon-fेरansın başlangıcını, giriş konuşma-sını yapan Cemil Çiçek Akif'in ve millî mücadele şehidlerimizin ruhla-rına Fatiha okumaya davet ettikten sonra Hatip Nebil Alpaslan'ı takdim etti. Milliyetçilerin kalesi Çapa Y. Ö. Okulunda bir türlü tedrisatına mü-saade edilmeyen öğrencilerden Ne-bil Alpaslan Akif'in hayatını ve ye-tişmesini anlattı. Ondan sonra sıray-la kürsüye gelen hatipler: Mustafa Dündar ve M. Çiçek, Mehmet Akif'in düşmanlarını, onun mücadelesini anlattıktan sonra bugünkü hainlerin düşmanların devam eden ihanetleri-ne ve komplolarına karşı topyekûn milletin yeniden başlattığı mil-lî mücadeleyi, mücadelemizin karak-terlerini ve milletin kurtuluşunu va-zıh bir şekilde göstermişlerdir. Mil-le-ti düşmanlara karşı uyanık, azim-li ve kararlı olmaya davet etmişler-dir. Hatiplerin konuşmaları, bu ara-da söylenilen «Allah bizimledir», «Kahrolsun zangoçlar», «Akif izinde-yiz» «Zafer hakkın ve hakka inanan-larındır» sloganların sık sık tekrar-lanışı ve okunan Akif'in coşkun şi-irleri milleti ümitlendirmiş coştur-muştur. Millet ehil kadroların reh-berliğindeki mücadelede her gelen gün daha çok merhale kat edecek daha çok coşacak düşmanlarını kah-redecektir. Şerefle yaşayacaktır.

Devletimizin korum

Milli Devlet; yalnız, kavmin asırlar süren tekâmülü ile kat'ileşmiş şahsiyetinin temsilcisi ve kavmin maddi ve manevi hususiyetlerinin koruyucusu, geliştiricisi ve terbiye edicisidir. Devletin milliliğini ayırt eden ölçü budur.

Yeniden başlayan milli mücadelemizin, Türkiye sağ hareketine son derece berrak bir hedef kazandırdığı, artık bugün kesin bir gerçektir. Bütün milli kuvvetleri, işçisi, köylüsü ve bütün bir halkıyla Türkiye Milli Devlet idealini her türlü buhranın ilk tedavisi çaresi olarak kabüle başlamıştır. Türkiye'de Kültür emperyasının halk ve aydınlar üzerindeki baskısını yavaş yavaş tasfiye eden düşünce parıltıları ufukları aydınlatmaya başlamıştır.

Millî Devlet hedefi, yakın bir gelecekte bütün milli kuvvetlerin stratejik hedefi olacaktır. Türkiye'de önüne geçilmesi imkansız buhran dalgaları kabarmaya devam edecek ve aydınlarınca kaşasında şekillenen milli devlet hedefi çobanından profesörüne kadar bütün Türk halkının kurtuluş sözü haline gelecektir. Bu kaçınılmaz bir gerçektir.

MİLLÎ DEVLET SADECE BİR MÜCADELE HEDEFİ DEĞİLDİR

Ancak, milli devlet hedefi; Türkiye'nin buhrandan kurtuluş mücadelesinde, ülkemizdeki kuvvet birikiminin zaruri olarak gösterdiği politik, ekonomik, dini ve sosyal bir mücadele hedefi olma sıdında başka yani ifade ettiği taktik özelliklerden ayrı olarak, aynı zamanda sosyal bir realitedir. Yani milli devlet hem bir hedef hemde Türk toplumunun zaruri ilk merhalesidir.

DEVLET NASIL BİR HEDEFTİR?

Milli mücadelemizin stratejik temellerinin dikkatle incelenmesi milli devlet hedefinin neden bir mücadele hedefi olduğunu ortaya koyar. Yüzbinlerce şehidin kanı ile millilik temeli atılan devletimiz, bugün görülmemiş ölçüde emperyalist sistemlerin baskısı altında düşmüş müstür. İşte bu yüzden ki, Türkiye'ye geri bir tarım ülkesidir. Bu yüzden ki, biz beynelmilel maliyenin sağdığı açık bir pazardır. İşte bu yüzden ki milli kültür alay mevzuudur. Örfümüz hakaret konusudur. Milyonlarca şehidimizin uğrunda şekil aldığı dini miz politik ve kültürel baskı altındadır. İşte bu kudurganca baskı yüzündendir ki milletiniz yok oluşun uçurumuna doğru sürüklenmektedir.

Politikamız, ekonomimiz ve kültürümüz misli görülmemiş bir gayri millilik kırıbağı altında inlediği içindir ki, politikamızı, ekonomimizi ve kültürümüzü gerçekten hür hale getirecek Millî Devlet, bütün milli kuvvetlerin ve

milletin ilk ve vaz geçilmez mücadelesi hedefi olmaktadır. Ancak yukarıda belirttiğimiz gibi, Millî Devlet hedefi, sadece milli kuvvetlerin bir özleminde ibaret değildir. Millî devlet hedefi, aynı zamanda toplumların tarihinde, bir toplumun millet olma haysiyetine eriştiği mesut anda, toplumun yaşayış şeklidir. Eğer yer yüzünün belli bir parçasında, ilâhî kader bir topluluğa millet olma imtiyazını vermişse, o topluluğun millet olma vasfı kadar, milli bir devlet sahibi olması da kesin bir zarurettir.

MİLLÎ DEVLET BİR TOPLUMUN MİLLET HALİNDE BULUNUŞUNUN ZARURİ NETİCESİDİR

Millî devleti, milletin devleti olarak tarif etmek mümkündür. Bu, milli devletin, bir âilenin sülâlenin veya sınıfın devleti olmadığını gösterir. Tekrar ifade edelim ki, milli devlet bir toplumun millet olma anından sonra doğar. Ve topluluğun millet olması ölçüsünde, milli devlet teşekkül eder. Tarih toplumların millet olmasına bağlı olarak millî devletin varoluşuna şahitlik etmektedir.

Aynı kesinlikle, bir toplumun millet olma vasfı kaybolmuşsa, milli devlet yerini gayri milli devlete bırakır. Bu, milli devletin kaybolması demektir. Bazı hallerde ise, toplumun milliliği zayıflar yahut, toplum başka bir toplumun maddi veya manevi tut sağı haline gelirse, milli devletin çözülüşü ölçüsünde, devlet gayri milli hale gelir. Artık ortada döğüşen iki devlettir. Bu son durumu, en açık haliyle, mağlup toplumlarında görürüz. Mağlup olan toplumun devleti, hâkimiyeti, galip toplumun devletine bira kır.

Türkiye'nin durumu bugün, yukarıdaki ihtimallerden sonuncusuna uymaktadır. İki asırdan beri hayatımızda görülen çözülme, aydınlar arasında tesirleri acınacak hale gelen millilik, devleti gittikçe gayri milli tesirlerle doldurmuştur. Bugün gayri millilik son haddini bulmuş bulunmaktadır.

Millî devleti, toplumun milli oluşu sürecine bağlı gördüğümüze göre, toplumların tarihi akışı na kısaca göz atmalıyız.

TOPLUMLARIN TARİHİ AKIŞI

Gerek madde ve gerekse hayat incelenince, kesin bir gerçeğe karşılaşıyoruz. Gerek hayat ve ge-

rekse maddenin değişik tezahürleri, netice itibariyle mahdut sayıda yapı taşlarından inşa edilmiştir. Fizikîn bildirdiği 96 element, insan hayalini aşan, varlıklara vücut veriyor. Hayatın yapı taşı olarak kabul edilen karbon, oksijen, hidrojen ve azot elementlerinden canın varlık yaratıyor. Ancak bu mahdut elementin varlığına rağmen canlı varlıklar sayılmayacak kadar çok ve birisi, diğerinin aynı değil. Ne bir karınca diğerine, ne de bir yaprak değerine benziyor. Aynı neviden bulunmalarına rağmen aynı nevinin varlıkları sonsuz farklılıklar gösterirler. Zira her varlık, dahil bulunduğu nevinin umumi vasıflarını taşımakla beraber, bizzat kendi varlığını teşkil eden hususiyetlere de sahiptir.

SAHSİYET

Bu gerçek sadece canlı ve cansız varlık alemine has bir kanun değildir. Bu temel gerçek, insan topluluklarında da hükümandır. İnsanın yeryüzünde görülmeye başladığı andan, beri gelip geçen insanlar ve insan toplulukları da bu özelliği gösterir. Her ferd bir ana-babanın çocuğu, belli bir kavminin evladı, belli bir inancın sahibidir.

Ferd, insan olmak gibi genel bir neviye ait olduktan başka, maddi ve manevi hususiyetlerini borçlu bulunduğu müşterek bir cemde, (yani kavme) ve kendisini iradi olarak bağlı hissettiği müşterek bir inanca bağlıdır. Ancak bütün bu iradi, hissi ve tabii bağlarla bağlı olduğu genelliklerle birlikte, her fert kendini şahsiyet yapan maddi ve manevi hususiyetlere de maliktir. Özetle ferd; hem insan, hem bir milletin en küçük parçası, hem iradi bir topluluğun (ümmetin) azası, hem de başı başına bir varlıktır. Bir dalda toplanan çiçekler, aynı çiçek çeşidindendirler. Fakat her bir çiçek ayrı bir varlıktır.

MİLLİYET

Ferdler, aynı kavmin müşterek maddi ve manevi hususiyetlerini taşıdıkları kadar, kendilerini fert olarak var kılan hususiyetler itibariyle farklılıklar arzederler. Buna uygun olarak kavimlerde, aynı nevinin (yani insanın) vasıflarını taşıdıkları kadar, bir birinden ayrı kavmi hususiyetlere malik bulunurlar. Meselâ; Saxon, Cermen, Fransız, Slav, Türk, Arap kavimleri bir birinden maddi ve manevi hususiyetleri itibariyle farklıdır. İşte bu farklılık, bir toplumun, diğer insan topluluklarından farklı bir varlık olduğu şuurunun yerleştiği, şahsiyetin tamamlanmış olduğu tarihte anda millet olma hâdisesine temel teşkil eder.

Canlı varlıkların uyduğu kesin bir kanun vardır. Bu kanun nevin devamı içgüdüsüdür. Topluluk halinde yaşayan bütün canlılarda bu iç güdü az veya çok vardır. Bir tavuğu, civcivi korumak üzere, av köpeği ile pençeşmeye sevk eden bu iç güdüdür. Allahın bütün canlı mahlûkuna verdiği bu kuvvet, cemiyetlerde kaybolmağa yüz tutarsa toplum şuurı zayıflar.

MİLLET OLUŞ

İşte bu hissin azlığı veya çokluğu, bu hissin kesin bir irade haline geliş veya gelmeyişi, topluluğu sürü olmaktan çıkarır, millet haline getirir. Aynı kavme mensup olan fertler arasında beraber yaşama arzusu bir ideal haline gelince millet doğar.

MİLLİLİĞE DOĞRU YÖNELİŞ

İnsan nevinin farklı bölümleri, yani kavimlerin millet olmaya doğru gidişi durmaz. Bir çocuğun, gençlik çağına ve olgunluğa doğru yönelişi nasıl bir hayat zarureti ise, kavmin şahsiyet kazanmaya doğru gidişi de tarihin bir zaruretidir. Kavmin millet haline geliş, kolay olmaz. Kavim kendini bir ideale sevk edecek sosyal, ekonomik ve ideolojik hazırlıkların, mücadelelerin ateşinden geçer ve şahsiyet hedefine doğru seyreder.

Nasıl ki, bir çınar ağacının tohumu, istikbâlin ulu ağacının ufak, fakat muhtemel bir model ise kavim de, milletin tohumudur. Millet, kavimde mevcut maddi ve manevi hususiyetlerin inançla, kültürle, örfle ve aksiyonla katı şeklini aldığı ve belirlendiği, şahsiyet halidir. Ancak bu şahsiyete varış bir anda vücut bulmuş değildir. Millet; tarihi bir oluşturmıştır. Bu var oluş süreci kavmin maddi ve manevi hususiyetlerine aykırı bir yön takip edemez. Kavimlerin, buhrana düşen milletlerin şahsiyetlerini bulma yönü zaruri olarak millet haline gelmektir.

Kavim kendisinde var olan maddi ve manevi hususiyetleri, inanç, kültür, örf ve müesseseler haline getirir ve bir cemde mensubiyet duşusu, bütün fertlerde aynı vücudun ayrılmaz nazarları olduğu şuuruna haline gelir ve millet olup tamamlanırken, kavim daha genel bir hedefe de

Netice itibariyle fertte, nevin yönelir.

bekası içgüdüsü halinde kesin ve itiraz edilmez bir dayanağa sahip olan millet adını verdikimiz toplum şekli, katı olarak belirlir.

MİLLET VE HAYAT NİZAMI

Komün Tarihi oluşumun belli

zin Millîliğini malayız

bir anında millet olma imkânına kavuşurken, kendisini çözülmesi gerektiren bir başka problem de bekler. Bu problem millet haline gelen toplumun inanç, düşünce ve hareketlerini hangi temel ölçüye göre değerlendireceği sualıdır. Bu sual, kavimlerin hayatında kesin bir dönemeç sayılabilir, denebilir ki;

Meselâ Türk kavmi Oğuz Han zamanında millet olma seviyesine gelmişti. Türk milleti ozamandan bu ana kadar, Hristiyanlık, Budizm v.s. gibi enternasyonal hayat nizamları karşısında müsbet bir tercihte bulunmamıştır. Ancak İslâmı kendi hayat nizamı olarak seçmiştir.

Hemen belirtmeliyiz ki; insanlığın, milletlerin ve ferdin bütün buhranlarını çözmekte başarısı sabit olmuş, rahip tanımayan, yegâne haklı bir hayat sistemi olarak İslâm, milletlerin nihai hedefini teşkil ediyor. Milletler farkına varmadan İslâmın ilan ettiği gerçekleri tasdikle meşguller.

Özet olarak; kavimlerin ve buhrana düşen milletlerin tarihinde bir biri arkasına iki zarurî tekâmül süresi bulunmaktadır. Birincisi tam millîlik, ikincisi İslâm... Birincisi, kelimenin gerçek manasında istiklâlî, demokrasiyi getiriyor. İkincisi gerçek kurtuluşu...

TOPLUMUMUZ HANGİ İNKİLÂBIN İÇİNDEDİR

Bu soruya kesin cevap verebiliriz. Toplumumuz henüz tam millîleşme safhası içindedir. Dörtte üçü düşman milletlerin esiri olan, hakim olabildiği Türkiye'nin ekonomik, kültürel ve siyasî kontrolünü henüz ele geçirmemiş bir kavmin millî inkılabını tamamladığının bahsedilemez.

Millî kültürünün bütün kaynakları kurutulmuş, serveti soyulan, politikası süper devletlerin ve gizli kuvvetlerin kuyruğuna takılmış ahlâkî tarihî, örfü ve dinî hergün âdice hücumu uğrayan bir millet, millî inkılabını yapmağa mecburdur. İşte, Türkiye'de millî kuvvetlerin yerine getirmeye çalışacakları vazife budur. Millî inkılâp yani kültürde, ekonomide ve politikada, hülâsa millî hayatın her safhasında, emperyalizmin bütün tesirlerini yıkıp atacak ve millîliği hakim kılacak olan büyük hareket, ancak vazifeyi sırtlanacak olan millî devlet olabilir.

DEVLET NEDİR?

Millî devletin ne olduğunu ortaya koymadan önce devletin ne olduğunu inceleyelim. Devlet; millî olsun, gayrî millî olsun, nihâi tahlilde iktidar demektir. Gerçekten bir fikrin, bir inancın veya bir menfaatin koruyucusu olmak üzere kudret yoksa, devlet te yoktur. Devletin, insanlık tarihinin başlan-

gıcından zamanımıza kadar mevcut olan bütün şekillerinde, daima aynı öz bulunmakta idi.

Ancak hemen belirtmeliyiz ki; devlet, ne aşılabilecek bir safha, ne bir hayaldir. Devlet insan bünyesinin ve toplumun var oluşunun tabii ve zarurî neticesidir. Bedenin besine ihtiyacı nası bir zaruret ve tabii ihtiyaç ise, devletin de var oluşu aynen böyledir. İnsanların topluluk halinde yaşamaları mecburiyeti devletin veya devletin fonksiyonlarını ifa eden devlete benzer müesseselerin varlığını zarurî kılmaktadır.

Topluluğun bulunduğu her yerde topluluğun bir toplum düzenine uyduğu görülür. Ve toplumun düzenini korumakla vazifeli, emir ve yasaklama salahiyetine sahip bir kudretin bulunduğu görülür. Bu hal toplu yaşamının bir zarureti olduğu için, toplu yaşayan hayvanlar da bu kaideye uyarlar. Meselâ arılar, mükemmel bir toplum düzenine ve bu düzeni korumakla görevli teşkilatlanmış bir devlet cihazına sahiptirler. Bunlardan çıkacak kesin sonuç şudur:

Devlet; İnsan toplulukları bünyesinin zarurî kıldığı, tabii, sosyal ve tarihî bir realitedir. Hayal değildir. İnsanlığın belli bir tekâmülünden sonra muhtaç olmaktan kurtulacağı bir yük değildir. Alle gibi, iş bölümü gibi tabii bir varlıktır.

Ancak devlet, millî olmayabilir. Şu halde devleti millî kılan nedir?

MİLLÎ DEVLET NEDİR?

Millî devlet, milletin devletidir. Devleti her hangi bir baskı âleti olmaktan ayırt eden temel, işte bu millîliktir.

Müşterek dil ve ortalama bedeni hususiyetlerin aynı kökten geldiğini gösterdiği kavmi; müşterek acılar ve sevinçlerle dolu hayat kavgası tarihî tekâmülün ilahî kader eliyle işaretlenmiş noktasında; müşterek inanç, kültür, ahlâk, örf ve idealin belirttiği ve müesseselerle katileştirdiği şahsiyet, yani millet haline getirir.

Bir milletin müesseseleri o milletin maddî ve manevî hususiyetlerini geliştirmek gayesinden başka bir gaye taşıyamaz. Bütün müesseseler, millet dediğimiz tarihe teşekkül eden ve tarihî seyrin belli bir anında katî ve değiştirilemez şeklini kazanan şahsiyetin emir ve hükmü altındadır. Şüphesiz ki devlet de bir müessesedir, ve devlet de milletin devleti olarak millî olmalıdır.

Millî devlet; yalnız kavmin asırlar süren tekâmülü ile katileşmiş şahsiyetinin temsilcisi ve kavmin maddî ve manevî hususiyetlerinin

Kavimlerin ve buhrana düşen milletlerin tarihinde birbiri arkasına iki zarurî tekâmül süreci bulunmaktadır: Birincisi «Tam Millîlik», ikincisi «İslâm»... Birincisi, kelimenin gerçek manasında, istiklâlî ve demokrasiyi getiriyor. İkincisi, gerçek kurtuluşu...

koruyucusu, geliştiricisi ve terbiye edicisidir. Devletin millîliğini ayırt eden ölçü budur. Bir devlet, kavmini; tarihin hasın intikam ile sa-bitleşmiş şahsiyetine kavmin maddî ve manevî hususiyetlerine aykırı olmaya başladığı anda, gayrî millî hale gelmiştir. Kendisine hangi parıltılı sıfatı takmış olursa olsun devletin, millîliğini tavın eden âmil budur.

Devletimizin gayrî millîlik istikâmetine kayışı, imparatorluğumuzun en kuvvetli bulunduğu devirlerde, Bizans ve İran anânelerinin devlet düşüncesini bulandırması ile başlamış, dönmelerin saltanatı ile kuvvetlenmiş ve mağlubiyetlerimizle kesin rengini almıştır. Ne hazindir ki, 3 asırlık gayrî millîlik teresübâtı, milletimizin aklı hayret ve recek kadar kan borcunu ödemiş bulunmasına rağmen, bugün en ke-sif halini kazanmış bulunuyor.

MİLLÎ DEVLET VE SINIF DEVLETİ

Millî devleti, milletin devleti olarak tarifetmiştik. Bu haysiyetle millî devlet ne sınıf devletidir, ne duygusuz ve tarafsız bir hakemdir ve ne de iktisadî bir teşebbüstür. Millî devlet kavmin tarihî boyunca tekâmül eden bir müessesedir. Ve böyle bir tarihî tekâmülün sonucu ise, millîdir. Kendi tarihinin şekillendirdiği bir yapıya sahip olmayan devlet, millî olamaz. Ve asgarî vazifesi ise, kavmin maddî ve manevî hususiyetlerini korumak, güçlendirmek terbiye etmek ve geliştirmektir.

Millet, belli bir zamanda yaşayan halkdan ibaret olmadığı gibi, sülâlelerden boylardan, sınıflardan da ibaret değildir. Orta çağlarda millet, boyların mekanik bir toplamından ibaret olmadığı gibi, bugün de millet sınıfların mekanik bir birleşmesinden ibaret değildir. Yukarıda belirtildiği gibi millet; kavmin, belli faktörlerini tesiri altında şahsiyet potasına dökülmüş halidir. Ne sınıf ne zümre, ne boy; kavim dediğimiz varlığın şahsiyetli parçasıdır.

Ancak kavmin, şahsiyet potasında üstün bir tertiple var olması demek olan millet dediğimiz toplum hali, değişik faktörlerin tesiriyle çökebilir. Bu, kavmi meydana getiren unsurların, millet hayatının cazibesinden uzaklaşmaları ile başlar. Kendini çok değişik şekillerde gösterebilir. Ferdî, zümrevî kabilevî ve sınıflı egoizmlerin modalaşması nisbetinde millî hayat çöker.

Artık millî dediğimiz toplum şekli yıkılır.

Millî devlet, kavmin tekâmülünden doğan bir müessese olmakla beraber, var oluşu anından itibaren, millî hayatı koruma, geliştirme asgarî vazifesini üzerine alır. Bu asgarî vazife millî devletin, sadece milletin devleti olduğu gerçeğinden çıkar. Bu sebeple millî devlet ne bir sınıfın diğerleri üzerindeki tahakküm âletidir, ne mefruz bir hürriyetin bekçisidir, ne de bir ticaret şirkettir. Devletin, bütün bir millî hayatı tanzim ederken temel düşüncesi kavmi, sosyal ve tabii bir varlık olduğunu bir an bile unutmuyarak, halkın varlığı ve kavmin bekâsı vazifesini aksatmadan yerine getirmeyi bilmelidir.

Bugün ne hazindir ki devlet, milletin yıkılışı karşısında tarafsız bir müşâhit rolündedir. Zira liberalizmin temeli budur. Millî devlet ise; millî hayatı, fertlerin ezoizmene bırakmaz ve rastgele hiç bir faaliyete izin vermez. Milletin devleti, ferdi ancak şahsiyet dediğimiz insanlık onuru ile alınının parlayacağı ana, onu hazırlar. Bu sıfatla millî devlet, ferdin, sınıfların ve bütün toplumun parçalarının yetiştiricisi yol göstericisi ve geliştiricisidir. Millî devletle kavim arasında tam bir temsilcilik münasebeti vardır. Ve bu münasebet bir tebâiyet bağı ile ifade edilemez. Yani devletin kendi kavmi ile olan münasebeti, devletin nimetlerinden istifade eden bir yabancı ile münasebetine benzemez.

MİLLÎ DEVLET İDEALİ

İşte kısaca, belirtilen ve bir toplumun tekâmülünde zarurî bir merhale olan millî devlet böylesine kaçınılmaz bir gerçektir. Ve pratik olarak millî ızdırabı dindirecek ilk hedefdir.

İşte bu yüzden, Türkiyede aydını ve halkın bütün tabakalarını şartlandırmaya çalışan emperyalizmin, kültür kaynaklarını millileştirmek eğitimin bütün dallarında millîliği hakim kılmak, emperyalist kültürleri koğmak, millî kültürü hakim kılmak; ekonomimizdeki emperyalist baskıyı yıkmak, soyguna, istifa ve verimsiz istihsale son vermek, Türkiye'yi pazar olmaktan çıkarak tedbirleri alacak, millî ekonomiyi gerçekten milletin eline teslim edecek,

Politikayı, yahudiliğin ve gizli açık bütün gayrî millî tesir ve baskılardan kurtarıp, milletin eline verecek, Millî Devlet ideali hakikat olduğu gün sıkıntılar kesin olarak kaybolacaktır.

Emperyalizmin Beyni Elbet Sionizmdir

4

«Lâtin Amerika'ya sadece 25 seneden daha az bir zaman evvel gelen bu mutlu azınlık süratle sınaî ve ticarî sahalarda servet sahibi oldu.» (13) Diğer taraftan, Yahudi, yerli halkın bir kısmını kandırmasını bilip bunları millî örflerinden uzaklaştırmak kendisine işbirlikçi edindi. Bu YAHUDİSİLER, bugün, SOCIEDAD denilen bir zümre teşkil ediyorlar. Efendilerinininkine benzer, muhteşem malikaneleri, büyük şehirlerde sefil gece konduların yanında haşmetle yükseliyor.

BELTRAN'lar, Garcia MIRO'lar, Miro QUESADA'lar, WISE'ler, HOHAGEN'ler, PRADO'lar ve PERELMAN'lar Peru'da; PATİNO'lar, ARAMAJO'lar ve HOTHSCILD'ler Bolivya'da; BAMBERG'ler, WERTHEIM'lar ve Julio KORN'lar Arjantin'de; LAFER'ler İsrail KLABIN'ler Brezilya'da; SOURASKY'ler Meksika'da Beynelmîlel Yahudiliğin, bulundukları memleketlerdeki iktisadî, siyâsî, içtimâî hayatına hâkim olan Muharref Tevrat yetiştirmesi mümessil leridir.

Bunlardan laboratuvarlar, gayri menkul şirketleri, ticarî teşebbüsler, sinema ve gazete tröstleri sahibi olan menhus ve mendebur Yahudi Julio KORN Arjantin'de devlet içinde devlet tir. Bu milyarder adamın altı tane yüksek tirajlı gazetesi vardır ki, bunlarla melanetini saçmaktadır: Radiolandia (340.000 basılıyor), Anteojito (285.000), Antena (260.000), Goles (240.000), T.V. Guia (215.000) ve Vosotras (200.000). (14)

«Bunlar, büyük kârlar sağlamaya devam etmek, bol ve ucuz el emeğine sahip olmak için köylü ve şehirli kitlelerin sefaletine ihtiyacı olan mevcut sömürü düzenden istifade ediyorlar. Bulundukları ülkelerde idareci sınıfların ortakları veya yordakçıları oldukları beynelmîlel büyük firmaların, sefaletin devamına ihtiyaçları var; zira Alain Vignier'nin dediği gibi «aksi takdirde ticarî cereyanların ve sermaye tedavüllerinin yeni bir yönelişi, ikinci kesimin (yani memleketin sanayileşmesinin) inkişafı gibi bir vaziyet meydana getirirdi ki bu da, kalkınmış ülkelerin

hâl-i hazırda iktisadî teşkilât-ları için hayatî olan ithalât, ihra-cat düzeninin, beynelmîlel münasebetler yapısının izalesi olurdu.» (15) Buna da insanlığın düşmanı Yahudi ve onun mukallidi Yahudimsı razı olur mu! Hiç böyle bir şeye müsaade eder mi...

YAHUDİLİĞİN İSTİSMARCILARA İHTİYACI VAR

Amma yine de bu durumda daha başka mahzurlar ortaya çıkıyor. Bir safhadan sonra mazlum milletlerin sabrı, tahammül edilemez hale gelip taşıyor. Milletlerin öfkesi, muazzam intikam hırsı, infilâk ediyor. Mahvedici intikam lâvları zalimi kahretmek için akmaya başlıyor. İşte bu anda mendebur, tuzağını kuruyor, yeni bir fesad hazırlıyor: Kendi içinden bir takım adamlar hazırlayıp bunları halka kurtarıcı gibi takdim etmek ve haklı dâvaları istismarla millî öfkeyi hedefinden uzaklaştırmak, hattâ onu kendi lehine çevirerek halk üzerinde mutlak bir sulta tesis etmek, onu köleleştirmek. Kim ki, şu iki asırdır otlayan ihtilâl hareketlerini bu zaviyeden tetkik edip meselede Yahudi parmağını aramazsa eğer gafil değilse mutlaka bununak veya haindir. Meselâ, Yeryüzünde hiç bir yer mevcut değildir ki orada kızı ihtilâller Yahudi menfaati için ve Yahudi parmağı olmadan tahakkuk ettirilmiş olsunlar. Bu, meselâ Rusya veya Polonya için ne kadar doğrudur, söz gelimi Çin için de o kadar doğrudur. Bu mesleyi bütün inkâr edilmesi mümkün olmayan delillerde başka bir incelemede ele almıyoruz. Ama yine de mevzumuzun iyi anlaşılması için bir kaç noktaya temas edivermek icab ediyor.

KOMÜNİZM MEL'ANETİNİN BAŞ MES'ULÜ YAHUDİDİR

Aşağıdaki delilleri iz'an sahiplerinin ibret nazarlarına arz ederken münkirleri de en azından ilzam etme gayesiyle hareket ediyoruz.

Tâ 1886'larda komünist fikiriyatına Yahudilerin önderlik ettiğine dikkat eden meşhur Yahudi düşmanı Edourd DRUMMONT, Yahudilere has sinir bozukluğu (nevrose), ndan dem vurarak şöyle diyor: «Kabul! Beyinlerinden hasta Yahudiler, kendilerini tedavi ettirsinler. Fakat neden durmadan, kendi akıl-larının bozukluğuyla, İsrail ırkı fiilen hayatlarına karışmaya kadar sakın ve mesud yaşayan diğer kavimlerin zihinlerini de bulandırıyorlar? İster Rusya'da HERTZEN olsun, isterse Almanya'da Karl MARX veya LASSALLE olsun, -Fransa'da da olduğu gibi-komünizm tezgâhlayıcısı bir Yahudiye tesadüf etmek daima mümkün. Adamlar, bir taraftan, memleketin eski meskun-larının mallarının paylaşılmasını istiyorlar, diğer taraftan da daha dün yalın ayak gelmiş din-

daşları durmadan zenginleştiriyorlar ve katiyyen, hiç bir hâl-u kârda mallarının paylaşılmasına yanaşmıyorlar.» (16)

«Öte yandan, Yahudi pek ustadır da hani. Kendisini istemeyen eski cemiyeti yıkmak için bizzat kendisi, demokratik eylemin başına geçti. Karl Marx'lar, Lassalle'lar, demokratik eylemin başına geçti. Karl Marx'lar, Lassalle'lar, mühim nihilist (*) ler, herşehri (kozmpolit) ihtilâlin bütün reisleri hep Yahudilerdir. Bu şekilde Yahudi harekete istediği istikameti veriyor. (Paris Komünü (**)) sırasında bu gayet iyi görüldü; tek bir Yahudi mülküne zerrece dokunulmadı!» (17)

RUS KOMÜNİZMİ BEYNELMİLEL YAHUDİLİĞİN ESERİDİR

1917 kızı ihtilâlini tama-

men Yahudiler sahneye koydular. En mühim reisler hep Yahudi idiler. Bu hakikatlerin bir çoğunu bugün bazı Yahudi elebaşlar bile itiraf ediyorlar. (18)

Komünist Rus ihtilâlini KUHN, LOEB AND CIE bankasının sahibi Jacob SCHIFF ve WARBURG gibi çar düşmanı Yahudiler finanse ettiler. (19) Almanya'da Marx ve Lassalle, Avusturya'da Aaron Libermann ve Adler, Romanya'da Dobrojanu

Gherea, A.B.D. de Gompers, Kahn ve Le Lion beynelmîlel komünist hareketi idare eden meşhur Yahudilerdi. (20) Komünistlerin ilâhları Lenin ve Troçki Yahudi idiler. Son yapılan araştırmalara göre (21) Lenin'in şeceresi şöyledir:

LENİN'İN ASLI

(ULYANOV Vladimir ilçe) LENİN'in

	Baba tarafı :	Anne tarafı :
Dedeleri	ULYANOV Nikola Vasilievic (terzilik yapan bir Rus)	Dr. Aleksandr (veya Sender) Blank (hekim ve tüccar bir Yahudi)
Nineleri	Anna Alekseyevna Smirnova	Volga havalisinden bir Alman kadın
Babası	ULYANOV İlya Nikolayevic (Simbirsk'de ilköğretim müfettişi ve sonraları mektepler müdürü)	
Annesi		Maria Aleksandrovna Blank (Yahudi)

(13), (14), (15): mehzaz: «Le Séret des Dieux» S. 339 ve 340.

(16) «La France juive». Edourd Drummont, 1886, Paris. S. 106

(17) «La France juive». S. 524.

(*) Nihilist, «gâyesi, mevcut dinî siyâsî veya iktisadî müesseseleri yıkmak olan gizli cemiyet mensubu» dur.

(**) «La Commune de Paris» Yahudi elebaşların tertib ettiği pek âdi, hunhar ve vahşet nümunesi bir kızı ihtilâl hareketidir. 1871'de Paris'te cereyan etmiştir.

(18) Bu hususta Fransa'da neşredilen «Le Monde Diplomatique» in, Nisan 1970 tarihli sayısındaki Fransız Yahudisi François Fejtö'nün makalesi dikkatle, derin derin düşünerek okunmalıdır.

(19) Bu mevzu A.B.D. de Foreign Office tarafından neşredilen ve «Rusya, No. 1, 1919» Rusya'da Bolşevikliğe dair raporlar derlemesi» başlığını taşıyan Beyaz Kitap'm 2, 28, 33, 38 ve 48 inci sahifelerinde tafsilen anlatılmak

ta ve isbat edilmektedir. Ayrıca, bu hususta Henry Coston'un «La Houte Finance et ses revolutions» eseri de pek istifadelidir.

(20) Yahudi Bernard Lazare'in «L'Antisemitisme, son histoire et ses causes» (Paris, 1969) adlı eserinden.

(21) Yarım asır evvel Yahudi aleyhtarlarının Rus göçmenlerinin ifadesine nazaran ortaya atıkları bu iddia, bugün, Rusya'da Ermeni gazetecisi Marietta Chaginian'ın araştırmalarıyla katiyyet kesbetmiştir. Bu kadının araştırmaları Rusya'da neşredilmemiş fakat Garba sızmıştır. Hakikat Yahudilerce de kabul edilmek zorunda kalmıştır. (Bkz. Fransa'da neşredilen Yahudi mecmuası «L'Arche» No. 161, 1970, S. 27. Adres: 14, rue Georges-Berger, Paris-Fransa) Bu hususta «Le Monde»un 27.8.970 tarihli nüshasında da pekâlâ ce kici bir makale neşredilmiştir. Lenin'in karısı Nadeca Krunkaya'nın da Yahudi olduğu iddia edilmektedir. (Bkz. «Protocols» des Sages de Sion). Paris. Editions Bernard Grasset. 1936. Roger Lambelin. Giriş, s. XI) (Devamı Gelecek Sayıda)

millî kültür lûgatçesi

HACC

1

HACC NEDİR?

İslâmın beş esasından birisi de haktır. Hacc; bedeni ve malî bir ibadettir. Haccın mü'minler için dünyevî, uhrevî, siyasî, ictimai, iktisadî birçok fâideleri vardır. Ramazan ayından sonra malum olan Şevval, Zilkade ve Zilhicce'nin onuna kadar olan aylar Hac aylarıdır.

Haccın lûgat manası «kasıd» demektir. Fakat mutlak kasıd değil «büyük ve ehemmiyetli birşeye kasd ve teveccüh etmek» manasınadır.

İslâm istilâhında ise hac; «Mekân-ı mahsusu (Kâbe'yi) zaman-ı mahsusta, fiil-i mahsus ile ziyaret etmektir.»

Haccın sebebi şer'i'si; Beytullah'tır. (Kâbe'dir)

«Keşf-u Pezdevî»de, «Ebu'l-Yüsür» den şunlar nakledilir:

«Kâbe'nin şer'an hurmeti vardır. Bu hal, şer'in ziyaretine sebep olmuş olur. Zira muhterem bir mekân hurmeten ve tazimen ziyaret edilir. Fakat Kâbe'yi muhterem kılan Allah (C.C.) olduğu için, Onu ziyaret te Allah'a (C.C.) tazim için olur.» (2)

KÂBE'NİN VE HACCIN TARİHÇESİ

Kâbe-i muazzama, Mekke-i Mükerre-me şehrinde ve bu şehrin kurulmasından çok zaman evvel bina edilmiştir. Yeryüzünde ilk inşa edilen mâbed bu Beyt'ül-Haram'dır. Beyt-i Makdis (Mescid-i Aksâ), bundan sonra binâ edilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de bu husus, şöyle ifâde edilir:

«Şüphesiz âlemler için, çok fayızlı ve ayn-ı hidayet olmak üzere, konulan ilk ev (mâbed) elbette Mekke'de olandır.

Orada apaçık alâmetler, İbrahim'in makâmı vardır. Kim oraya girerse, (taarruzdan) emîn olur. Ona bir yol bulabilenlerin (gücü yetenlerin) Beyt'i (Kâbe'yi) hac (ve ziyaret) etmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim küfrederse şüphesiz ki Allah, âlemlerden ganidir.» (3)

Bu âyetin tefsirinde müfessirler iki ayrı görüş ileri sürmektedirler:

1 — Âyetteki «Konulan ilk ev (ilk mâ'bed)» yeryüzünde yapılan ilk evdir. Bu fikir ayrı ayrı rivayetlerle şöyle izah edilmektedir :

Vahidi, Mücâhid'e isnad ederek der ki: «Allah-ü Tealâ bu beyti (Kâbe'yi) herseyden önce yarattı.»

Diğer bir rivayette ise; «Allah (C.C.) Kâbe'nin yerini, yerleri yaratmazdan iki bin sene önce yarattı. Kâbe'nin kökleri yedi kat yerin altına iner.»

Hız. Ali (R.A.) nin torunu ve Hız. Hüseyin'in oğlu Muhammed (R.A.) Rasulullah'a isnad ederek buyurur ki: «Allah (C.C.) yeryüzüne meleklerini gönderdi, ve onlara; «yeryüzüne, gökteki mâ'mur misâli bir binâ yapın» buyurdu. ve yerdeki insanlara semâ ehlinin Beyt-i Ma'mur'u tavaf ettikleri gibi, bu Beyti tavaf etmelerini emretti.»

Bu rivayete göre, Kâbe Adem (A.S.) den önce yaptırılmıştır.

Beyhâkî'nin İbn'ül-Lehid tarikiyle Ab-

«Hacc (ayları) bilinen aylardır. İşte kim onlarda (o aylarda) haccı (kendine) farz eder (ihrama girer) ise, artık hacc kadına yaklaşmak, günah işlemek, kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız Allah onu bilir. Bir de (hacc seferinize yetecek miktarda) azıkanın. Muhakkak ki azığın en hayırlısı (dilenmekten) insanlara yük olmaktan sakınmaktır. Ey kâmil akıl sahipleri! Ben'den korkun.» (1)

dullah İbni Amr İbni Âs'tan (R. Anhümâ) rivayet ettiği bir hadiste ise; «Allah (C.C.) Âdem'e (A.S.) Cibril'i göndererek Kâbe'yi binâ etmesini emretti. Âdem (A.S.) Kâbe'yi yapınca tavafla emrolundu ve Âdem'e denildi ki; «Sen ilk insansın. Bu Kâbe de insanlar için konulan ilk evdir.»

Nuh (A.S.) tufanına kadar bu Beyt kalmış ve tavaf edilmiştir. Nuh'un tufanında yıkılmıştır. Nihayet İbrahim (A.S.) a Cibril gelerek, Kâbe'nin eski yerini gösterip, tekrar binâ etmesini Allah'ın (C.C.) emri olarak söylemiştir. İbrahim (A.S.) da Cibril'in tarifi üzerine Kâbe'yi binâ etmiştir.

II — Kâbe'nin evleviyetinin ev olarak değil. Ma'bed olarak önceliğine kail olmuşlardır. Bunlara göre, Kâbe'den önce çok evler yapılmıştır. Kâbe ise, mescid olarak ilk önce yapılmıştır.

İmam Ahmed, Ebû Zer'in (R.A.) şu sözlerini nakleder: «Ben Rasûlullah (S.A.V.) e sordum; «Ey Allah'ın rasûlü! yeryüzünde hangi mescid ilk önce yapıldı? - Rasûlullah (S.A.V.): - Mescid-i Harâm - buyurdu. Ben, ondan sonra hangisi? dedim. Rasûlullah, (S.A.V.): Mescid-i Aksâ buyurdu. Ben, aralarında kaç sene var? dedim. Rasûlullah (S.A.V.): «Kırk sene buyurdular.» (4)

Bu hadis-i Şerif yeryüzünde ilk defa binâ kılman Mescid-i Şerif'in Mekke'deki «Beytullah'il-Haram» olduğu hususunda kesin delildir.

«Mescid-i Aksâ, Süleyman (A.S.) tarafından yapılmıştır. Hz. İbrahim'le Hz. Süleyman (A.S.)ın aralarında kırk sene değil, bin senelik bir zaman olduğu da tarihen malumdur. Hadis-i Şerif ile bu tarihî malûmat arasında tenakuz olmuyor mu?» sualine Kurtubî cevaben diyor ki; «Bu bapta varid olan Ayet-i Kerime ve Hadis-i Şerif'te Hz. İbrahim'in, Kâbe'nin, Hz. Süleyman'ın da Mescid-i Aksâ'nın ilk bânileri olduklarına delâlet etmez. Daha önceden başkaları tarafından yapılmış olmaları ve bunların ise yenilenmiş olmaları câizdir.»

İbnü Hişâm da te'yid ederek der ki: «Âdem (A.S.) Kâbe'yi binâ ettikten sonra Cibril'in bir tebliği üzerine, Beyt-i Makdis-i de te'sis edip, burada da ibâdet etmiştir.»

Şâ'bi'nin Hz. Ali (R.A.) den rivayetinde ise; bir adam Hz. Ali'ye (R.A.) âyetteki evveliyetten sordu da Ali (R.A.) «Kâbe'den evvel de evler vardı. Kâbe ise, Allah'a (C.C.) ibadet için yapılan ilk evdir.» buyurdu.

Hülâsa olarak, Kâbe'yi binâ edenler hakkında 3 ayrı görüş ortaya çıkıyor:

- 1) Melekler yapmıştır.
- 2) Adem (A.S.) yapmıştır.
- 3) İbrahim (A.S.) yapmıştır. (5)

Kâbe'nin, ilk defa Hz. İbrahim ve İsmail (A.S.) tarafından inşa edildiği Kur'an'ın âyetleriyle sabittir. Diğer rivayetlerde ise, kesinlik yoktur, Zayıf rivayetlerdir.

İbnü Kesir der ki; «Kâbe'nin ilk bânisi, İbrahim (A.S.) dir. Bu husus, Nass-ı

Kur'an'la sabittir. Binâenaleyh, Kâbe'nin inşasının âmiri Allah (C.C.), tebliğcisi ve mühendisi Cibril'i Emîn, ilk bânisi İbrahim (A.S.), yardımcısı ise İsmail (A.S.) dir.»

KÂBE'NİN İNŞASI

İbn'ül - Abbas (R. Anhüma) dan, Nebî (S.A.V.) in şöyle buyurduğu rivayet edildi: (6) «İbrahim (A.S.), zevcesi Sâre'nin rekabet hissi neticesinde, Hz. Hâcer ile henüz meme emmekte olan oğlu İsmail'i Filistin'den alıp, Mekke'nin bulunduğu mübarek mahalle getirdi. Ana ile oğlunu Beyt-i Şerif'in bulunduğu yerde, zemzemin üstünde büyük bir ağacın yanına bıraktı. O gün henüz Mekke şehri kurulmamıştı. Ne bir insan, ne de içecek su yoktu. Hz. İbrahim, ana ile oğula bir dağarcık hurma ile, bir kırba su bıraktı. Sonra Şam'a gitmek üzere geri döndü. İsmail'in annesi Hâcer de eşi sıra onu takib etti ve «Ey İbrahim bizi ısırsın ve kimsesiz yerde bırakıp da nereye gidiyorsun?» diye seslendi. Bu sözlerini birkaç kere tekrar etti ise de İbrahim (A.S.) ona dönüp bakmadı. Nihayet Hâcer ona:

— «Ey İbrahim! bizi burada bırakman Allah'ın emri midir?» diye sordu. İbrahim (A.S.)

— «Evet, Allah'ın emridir.» diye cevap verdi. Bunun üzerine Hâcer:

— «Öyle ise (Allah bize yetişir) o bizi korur.» dedi, geri döndü. İbrahim (A.S.) da Hâcer ile İsmail'den ayrıldıktan sonra onlara görülmeyecek bir yere (Seniyye mevkiine geldi. Yüzünü Kâbe-i Şerif'in mahalli-ne doğru çevirip, ellerini kaldırarak şu duâda bulundu:

— «Ey Rabbimiz! Ben evladlarımdan kimini senin mukaddes olan evinin yanında ekinsiz bir vâdiye yerleştirdim. Sebebi şudur ki; Rabbimiz, dosdoğru namaz kılsınlar. Artık sen, insanlardan bir kısmının gönülleri onlara meylettir. Onların şükretmeleri me'mul olduğu için kendilerini bazı meyvelerle rızıklandır.» (7) Sonra oradan ayrılıp Şam'a gitti.

(Devamı Gelecek Sayıda)

- (1) El-Bakara Suresi, Ayet: 197
- (2) Keşfü Pezdevî Cilt: 2 Sh: 353
- (3) Al-i İmran Sûresi Ayet: 96-97
- (4) Sahihu Buharî ve Sahihu Müslim
- (5) Tefsirü İbnü Kesir Cilt: 1 Sh: 383 Tecridü Sarîh Tercemesi Cilt: 6 Sh: 13-29
- (6) Sahihu Buharî Cüz: 4 Sh: 142-144 Tecridü Sarîh Tercemesi Cilt: 139-146
- (7) İbrahim Sûresi, Ayet: 37

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

29

Bu resmî müdahale haberi, talebeleri kızdırdı ve seçim öncesi kampanyası kızıştı. Fidel, Boitel'den «birlik» için çekilmesini şahsen rica etti. Seçim sabahı, Revolutlon'un baş sahifesindeki makalede Castro talebelere «birbirlerine ihtilâlcı bir şekilde sarılmaları ve ittifakla bir başkan seçmeleri için» çağrıda bulunuyordu.

«Boitel'e yapılan baskı dayanılmaz gibiydi» diyor Luiz Bazo Domingues, Castro aleyhtarı talebe liderlerinden biri, «talebeleri toplayarak namzetlikten istifa etmeyi istediğini söyledi. O zaman talebeler üni versitenin uzun temsil demokrasi tarihine parlak bir sayfa yazdılar. Boitel'in istifasını reddettiler. İlk defa olarak Fidel Castro'nun bir talebi reddedilmişti.» (4)

(4) Küba Nasıl Komünist Oldu? M. ve Kenneth Gilmore. S: 25.

KÜBA'DA KOMÜNİSTLERİN ÜNİVERSİTEYE HAKİM OLMALARI

Komünizm maddi ve manevi terörü kullanarak, hedef seçtiği toplumu ele geçirmekte tereddüt etmez. Bütün dünya üniversitelerinde kullandıkları taktik, Küba'da da uygulanmıştı.

«Bununla beraber, dikkatle hazırlanmış komünist stratejisi hâkim oldu. Castro'nun Revolutlon'da çıkan şiddetli tenkidi üzerine birçok talebeler Boitel'in kazanamayacağına karar vererek evlerine döndüler. O gün, sonraları, Havana radyosu yalan bir haber negrederek «Boitel'in birlik için çekildiğini» bildirdi. 22 bin talebenin %50'sinden azı rey verdi. Castro'nun namzeti binbaşı Cubela az bir farkla FEU başkanı seçildi. (sonradan Boitel, ihtilal aleyhtarı diye tevkif olunmuş ve muhakeme edilmeden 30 seneye mahkum edilmişti.)» (1)

Talebe başkanlığına hile ile adam seçtirmelerinden sonra, üniversitede bütün anti komünistlerin tasfiyesi için şiddet hareketlerine geçilir. Nitekim.

ÜNİVERSİTELERDE TERÖR TEŞKİLATLARI: MİLİSLER

«Komünistler tarafından işçi birliklerinde ve başka yerlerde başarı ile kullanılan teknik, şimdi üniversiteye tatbik olunuyordu. İlk adım bir talebe milis kuvveti kurmaktı. «Rejim tekrar talebe mukavemeti ile çatıştı» diyor hukuk profesörü Dr. Andrés Voldespino, «22 bin talebe içinden 300 den az talebe milis kuvveti için yazıldı. Fakat bu gürültülü azınlık kaba göz terileriyle çalışıyordu.»

«Gece gündüz üniversite koridorlarında tabanca, tüfek, makineli tüfek taşıyarak geziniyorlardı. Üniversite kışlaya döndü.»

«Hadiseler» yaratıldı. 5 Mayıs 1960 gecesi, fişek ve çuval dolu bir çanta FEU merkezinin kapısının önüne bırakılmış ve patlatılmıştı. Fişekler patlayınca, Binbaşı Cubela, «İhtilal aleyhtarlarının» FEU'ya hücum ettiğini söylüyordu. Havana lisele ri, işçi birliklerini ve üniversite dışı diğer birlikleri telgrafla acele genel bir toplantıya davet etti.

Boza Domingues anlatıyor: «7 Mayıs'ta Üniversite komünist eşkiya, üniformasız milisler ve işçi birliklerinden temin edilen kuvvetli adamlarla dolmuştu. Cubela, serseri gürubunu çılgınca çevirdi: «Bu hanler FEU'yu ihanetle ithama, cesaret edi-

yorlar. Mütcevaz tahrikçidir onlar. Harp suçluları ile birlikte askeri hapishane olmalı ve ihtilal mahkemelerinde muhakeme edilmelidirler.»

ÜNİVERSİTE MUHTARİYETİNİN SONU

«İhtilâlcı talebe grupları okulların idaresini ele almaya ve fakülte mensuplarına ateş açmaya başladılar, diyor. Dr. J.M. Portuondo, «16 Temmuzda 5000 talebe ve 25 kadar solcu profesör, Cubela'nın idare ettiği bir toplantıya iştirak ettiler. Toplantı sonunda, üniversite Konseyi ilgi edildi ve Castro taraftarı talebe ve profesörlerden müteşekkil Yüksek İdare Heyeti kuruldu. Üç hafta sonra hükümet, heyeti hukukileştirdi ve üniversite muhtariyeti maziye karıştı.»

Eski bir Kübalı olan Juan Marinello, üniversiteye rektör oldu. (2)

Yukarıdaki satırları, Türkiyede üniversiteler üzerinde kurulan iğrenç terörle kıyaslamak yeter. Fakülte idarelerinin korkunç duygusuzluğu, iktidarın tedbir almamakta ısrarı ve bu meselenin partiler arasında sadece basit polemik mevzuu olarak ele alınması düşündürücüdür. Ve vatansever her adamın üzerinde ciddiyetle durması gerekli meseledir.

Üniversitelerin ve öğrencilerin kızıl ihtilalde bir iletken olarak kullanılması Latin Amerikaya has değildir. Bütün komünist hareket; merkezleri aynı taktiği kullanmaktadır.

KOMÜNİZM VE MİLLÎ ORDU.

Komünizm üniversiteleri birer propaganda üssü, gençleri de huzursuzlukların artması ve işçinin ve köylünün teşkilatlandırılması için hazır bir kuvvet olarak istismara çalıştırdıklarını gösterdikten sonra, şimdi komünizmin en iğrenç taktiğini inceleyelim.

KOMÜNİSTLERE GÖRE MİLLÎ ORDU, ASALAKTIR VE YIKILMALIDIR

Komünistler, ihtilallerine mani olacak gücün ordu olduğunu bilirler. Bu maniyayı ortadan kaldırmak için de, ordu bütünlüğü nü bozacak bir propagandaya girişirler. Bu propagandasının stilini görmeden önce, komünistlerin milli orduya ne gözle baktıklarını görelim.

MARX VE LENİNE GÖRE, DAİMÎ ORDU.

Lenin'e göre

Marx, «Komün, iki büyük masraf kaynağını, sürekli ordu ve memurculuğu ortadan kaldırarak, bütün burjuva ihtilallerin parolası olan ucuz hükümeti gerçekleştirdi» diye yazıyordu. (3)

Gene aynı şekilde Lenin, Paris Komünü tecrübesini anlatırken,

«Komünün ilk kararnamesi... sürekli ordunun ortadan kaldırılması ve onun yerine silahlanmış halkın konması oldu...» Bu talep, şimdi, sosyalist olduğunu söyleyen bütün partilerin programlarında yer alıyor. Ama bu partilerin programlarının kaç para ettiğini, en iyi 27 Şubat ihtilalinden sonra bu talebe uymayı reddetmiş bulunan bizim Devrimci Sosyalistlerimizle Menşeviklerimizin tutumu gösterir.

«Merkezi hükümetin aleti olmaktan devam etmekten çıkan polis, politik niteliklerden derhal yoksun bırakıldı ve Komün'ün sorumlu ve her an azli mümkün bir aleti haline dönüştürüldü... İdarenin bütün öteki kollarındaki memurlar için de aynı şey oldu. Devlet kodamanlarının geleneksel rüşvet ve temsil ödenekleri, bizzat bu kodamanlarla birlikte yok oldu. Eski hükümet iktidarının maddi aletleri olan sürekli ordu ve polis ortadan kaldırıldıktan sonra, Komün baskı ve zulmün manevi aletini, papazların iktidarını yıkmaya görevini yükledi... Adli memurların yalancı bağımsızlıklarına son verildi...» (4)

Yukarıdaki ifadeler, ordunun doğru hedefinin komünizmin vaz geçilmez esası olduğunu kesin olarak belirtiyor. Aşağıya aldığımız şu cümlesi ile Lenin bu iğrenç

DAİMÎ ORDUNUN VE POLİSİN

Bürokrasi ve sürekli ordu, burjuva toplum gövdesi üzerindeki «ASALAK»lardır; bu toplumu rahatsız eden iç çelişmelerin doğurduğu, ama onun hayati gözeneklerini «tıkayan» asalaklar. (5)

(1) Küba Nasıl Komünist oldu? Monakan ve Kenneth O. Gilmore. s: 25.

(3) Devlet ve ihtilal Lenin. s: 59

(4) Devlet ve ihtilal Lenin. s: 56

(5) Devlet ve ihtilal. Lenin. s: 41.

(Devamı Gelecek Sayıda)

— Başlarında en kızgın yahudilerin bulunduğu Fransız komünistleri İspanyol milliyetçisi Franko'ya karşı gösteri yapıyorlar. Bütün dünya ya hudiligi, komünizm kırbaıyla, Franko'yu devirmeye çalışıyor.

TÜRK - İŞ MİLL İLİĞİNİ BÜNYESİNDEKİ AJANLARI TEMİZLEMELİ GÖSTERMELİDİR!..

TÜRKİYEDE SENDİKACILIĞIN YAKIN TARİHİ:

Memleketimizde sendikacılığın tarihini 1900 yıllarına dayayanlar varsa da, aktüel sendikacılık 1960 yıllarından sonra başlar. Halen bir milyon üstündeki üyesi, ile 1952 yılında kurulan TÜRK-İŞ en büyük işçi kuruluşumuzdur.

Komünist ihtilalleri, daima işçiyi ön safa sürmek vasıtasıyla başarıya gitme yollarını arar. İşçi, mükemmel surette tahrik edilir. İkinci masum işçi istekleri şeklinde başlayan grevler, sonraları komünist partileri tarafından ihtilale kana lize edilir.

Türkiyede komünist ihtilalin başarılmaması gayesi ile işçiyi tahrik için 1967 yılında ayrı bir sendika kurulmuştur. DİSK... Memleketimizde komünistler doğrudan doğruya TÜRK-İŞ'i yıkamadıklarından, 4 sene evvel müstakil bir kızı sendika kurmak yoluna gittiler. Ve bunu başardılar. Başardılar diyoruz çünkü; DİSK 16 Haziran'da masum işçiyi korkunç bir şekilde tahrik ederek, ihtilal provası yaptı.

İşte bu kızıl sendika ile, bünyesinde muhtelif fikirli başkanları barındırmasına rağmen büyük çoğunluğu vatansever ve millete bağlı başkanlarla, tertemiz işçilerin barındığı TÜRK-İŞ arasında kavga vardır. Bu kavga bilhassa Haziran olaylarından sonra daha da kızışmış, TÜRK-İŞ'in işçileri tahrik eden bu kızıl sendikayı lanetlemesi üzerine, komünistler tarafından muhtelif tecavüzlere maruz kalmıştır. Bugünlerde DİSK, TÜRK-İŞ'e sızdırmış olduğu, bazı kimse-ler vasıtasıyla yeni sabotajlar yapmak için uğraşılıyor. TÜRK-İŞ'i parçalamak veya hiç olmazsa yeni bir işçi konfederasyonunun kurulmasını sağlamak. DİSK'in yeni taktiği bu...

DURDURULAN BİR GREV'in İÇYÜZÜ

Bir Finfinelli fabrikası vardır. Rumların. «Brand bezi» imal eder. Bir zamanlar bu iş yerinde çalışan işçilerin toptan greve gittikleri müşahade edildi. Uzaktan bakıldığında her şey tabii gözüküyordu. Öyle ya... Türkiye'de her gün grev, boykot, işgal ve sabotajlar oluyordu. Finfinelliste niçin olmasın? Ama işin iç yüzü sanıldığından çok daha değişikti.

Grevin gayr-i kanunî olduğundan durdurulduğu açıklandı. İşte bu garipti. Zira bu zamana kadar çok grev olmuştu. Lâkin hiç biri kanunsuzdur diye durdurulmak yoluna gidilmemişti. Neden sonra mesele anlaşıldı. Bu fabrikada işveren, kadın ve erkekler işçileri aynı tuvalete gitmek için zorluyordu. Tertemiz işçi, bu ap-açık kepezeliğe pek tabii olarak baş kaldırdı. Ama gayr-i millîliği destanlaşmış basın, hadiseyi ört bas etmesini bildi. Unuttururdu. Diğer grevlerle düzdüğü methiyelerin binde birini, grevlerin en şerefliilerinden biri olan bu greve hasretmedi. Namussuzca ve alçakca sustu. Zavallı işçi yine yalnız kalmıştı.

Finfinellisteki iğrenç oyunları DERBY ve SINGER deki korkunç tahrikler takip ediyordu. Bu fabrikalarda durum daha başka idi. Yahudilerin olan DERBY ve SINGER'de işçi bizzat işveren tarafından greve, işgale ve tahrike teşvik olunuyordu. (Bu grevle ilgili olarak mecmuamızın bundan önceki sayılarında teferruat verilmişti.) Bu akıl almaz skandal da kamu oyunundan ve işimizden gizlendi.

DİSK ÖLDÜRDÜĞÜ MASUM İŞÇİLERİ UNUTTU MU?

Sonra akabinde 16 Haziran olaylarına gelindi. İşçinin istismara müsait problemleri DİSK ve DEV-GENÇ gibi açık komünist teşekküller

tarafından maharetle kirletilerek, masum işçi kitlesi kandırıldı. Geride 4 ölü, yüzlerce yaralı, yetim ve dular, fakir bir memleketin tahriklerle bizzat işçisine yıktırılan fabrikaları ve binaları kaldı.

Dört ölü ve milyonlarca zararın müsebbibleri «Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet» suçu gibi gülünç bir kanun maddesine tabi tutuldular, ve sanki hiç bir şey olmamış gibi 2 ay sonra serbest bırakıldılar. Hem de kendilerini yargılayan hakim generallerle, savcılarla alay ederek. Askeri mahkemede komünist marşlar söyliyerek. Bugün bu canlılar aramızdalar. Ve göğüslerini kabarta kabarta geziyorlar. Utanmadan. Yine aynı hareketleri yapacaklarını söylüyorlar, çekinmeden. İhtilal provaları için işçiyi tekrar şirretçe tahrik edeceklerini müjdeliyorlar.

Kemal Türkler, Rıza Kuas, Kemal Nebioğlu ve şürekası öldürdüğü 4 masum işçiyi, dul eşlerini, yetim yavrularını çoktan unuttular. Piyasaya yeni ölüler ısmarlamak, arkada dul ve yetimler bırakmak için yeniden ava çıktılar. Kol geziyorlar.

DİKKATİ.. TÜRK-İŞ PARÇALANMAK İSTENİYOR.

16 Haziran kızıl salı olaylarında Topkapı istikametinde gelen işçi grubu «Kahrolsun komünistler» sloganı ile yürüyordu. Bu vakia işçinin korkunç ve hain bir şekilde işgal edildiğini göstermek bakımından zihinlerden uzun zaman silinmeyecektir.

O günkü işçi hareketinde TÜRK-İŞ'e bağlı olan vatanperver, namuslu ve dürüst işçiler de tahrik edilerek sokağa döktürülmüştü. Ancak masum işçi kitlesi nasıl aldatıldığını görünce DİSK'in çirkef suratını bir daha hiç unutmamak üzere hafızasına yerleştirdi. Tabii ki DİSK'te çözümler başladı. Çirkef işlere buluşturulduğunu anlayan her DİSK üyesi, aldat kartını attığı gibi bu kızıl sendikadan uzaklaşıyordu.

Bugünlerde TÜRK-İŞ'in bünyesinde bazı huzursuzluklar olduğu görülüyor. Esasen komünistler uzun zamandan beri büyük bir ekseriyeti millet ve vatana bağlı işçilerin teşkil ettiği Türkiye'nin bu en büyük işçi Senkidasına, sızma gayretindeler. Nitekim son günlerde bu taktiğin bir tatbikatı olarak TÜRK-İŞ bünyesinde huzursuzluklar ortaya çıkarıldı. «Dörtler Tasarısı» adı verilen ve TÜRK-İŞ'in sola kaymasını isteyen muhtırayı kastediyoruz.

TİP'in Eminönü ilçesine 2418 ailet sıra numarası ile kayıtlı bulunan Genel İş Sendikası Başkanı Abdullah Baştürk bu dört kişiden biri. Diğer üç kişi de CHP li. TÜRK-İŞ'in 1967-1970 yıllarında davaya ihanet ettiğini beyan eden bu beyefendiler, TÜRK-İŞ'in aktif politikaya katılmasını istiyorlar ve CHP saflarında yer almayı tavsiye edecek kadar ukalalaşıyorlar. TÜRK-İŞ'in mutlaka sol'a kaymasının gerektiğine işaret eden bu komünist CHP bozuntuları DİSK'in kiralaadığı adamlardır.

Bu 4 kişi ne yapabilecektir? DİSK ne yapmak istiyor? DİSK'in yeni taktiği ne derece başarıya ulaşır?

Şüphesiz bu 4 kişi TÜRK-İŞ'te devamlı bir huzursuzluk yaratarak bir kısım işçi kitlesinin bu sendikadan kopmasını ve yeni bir federasyonda toplanmalarını sağlamak için çırpınacaktır. Böylece muhtemel bir federasyon kurulabilirse, kurulan yeni federasyon az zaman sonra DİSK'in kanlı pençelerinden kendini kurtarmıyarak teslim olmak mecburiyetinde kalacaktır. Hareket bu bakımdan önemlidir ve TÜRK-İŞ bün-

yesinde toplanan bütün işçilerimizin bu hain taktik karşısında uyanık olmaları gerekir. Zira memleketin ve milletin bir ikinci «16 Haziran'a» tahammülü kalmamıştır. Vatansever işçi, bugün atacağı her adımın milletin ve devletin varlığını yakından ilgilendirdiğini unutmasın. Yaptığımız her işin mutlaka millet ve Allah huzurunda muhakemesi yapılacağına göre, uyanık olmak elzemdir.

TÜRK İŞÇİSİ KOMÜNİST İHTİLALIN MAŞASI YAPILAMIYACAKTIR!..

Yahudilerin Tevrat'tan sonra mukaddes kitapları olan «PROTOKOLLER» isimli eserin 3. faslında şöyle bir cümle var: «Altın ve paranın sarfı tamamen elimizde olduğundan, piyasada iktisadi kriz yarattığımızda Avrupa'da sürülerle işçiyi sokağa dökeceğiz. Tahrik ettiğimiz bu işçiler kıracak, dökecek, vuracak, kendi kardeşini öldürecek. «Fakat bizimkilere dokunamayacaktır. Zira o günler tarafımızdan malum yapılacağından gerekli tedbirleri alacağız. Bu cümleyi işçilerimiz gayet iyi bilmelidirler. 16 Haziran olaylarında ölenler kimler di? Bu milletin polisi, işçisi, er'i subayı. Peki, kırılan kimin malıydı? Milletimizin. % 90'ı gecekondularda yaşayan halkın, vergileriyle yaptırdığı fabrikalar tahrip edildi. Yahudinin fabrikasına bir şey olmadı. O, yine her zamanki gibi Şişli'deki evinden, ağzında pürosu, gözlerinde haince bir bakış ve sırıtma ile aşağı caddede Haziranın 16'ında, birbirine kıyasıya girmiş, doğuşen bir milletin evlatlarını seyre koyulmuş, alay ediyordu. Ya Haziran'daki işçi hareketinin başında kimler vardı? Simon'lar Ruben'ler, Kohen'ler.

Kısmi ermeni piçi, kimi haham oğlu olan bu talebe kılıklı gayr-i müslimler, işçimizi ancak bir defa işgal edebildiler. Daha sonraki tahriklerinin netice vermediğini görünce TÜRK-İŞ'i bombalamayı adet haline getirdiler. Atılan bombaların, TÜRK-İŞ'in şahsında Türk işçisini hedef aldığı unutulmamalıdır. Evet!.. Bombalanan Hali Tunç, Seyfi Demirsoy değil, Türk işçisidir.

Hani işçi haklarını müdaffa ediyorlardı? Şimdiden işçiyi bomba ateşine tabi tutanlar, kazara muvaffak olurlarsa, kim bilir işçiye daha ne zulümler yapacaklardır? İzaha lüzum var mı?

İşte Polonya son günlerde gelen haberler yine 16 bin işçinin komünizme karşı, öldürülmek pahasına isyan ettiklerini bildiriyor. Ancak tanklarla durdurulabilen bu işçilerin zoru ne? Neden isyan ediyorlar? Sırf birazcık hürriyet kırıntısı için. Çekoslovakya, Macaristan ve Polonya komünizmin daimi yüz karasıdır.

TÜRK-İŞ Genel Başkan Vekili Kâzım Özer komünist talebelerin TÜRK-İŞ binasını taşlamalarından sonra verdiği beyanatta «Öğrenci-işçi çatışmasının öncüsü olmayacağız» demiştir. Özer'in beyanatı iyi niyet ifadedir ve vatanseverlik örneğidir.

Beyler!.. Türk işçisinin menfur ihtilaliniz için maşa olmayacağını kendi ağızlarından dinlediniz. Ne duruyorsunuz? Defolun gidin!..

Moskova bozkırları, Mao'nun otlakları sizi hasretle bekliyor. Acele edin.

— Yukarıda komünistlerin tecavüzüne uğrayan ve camları kırılan Türk-İş binası görülüyor. Yapılan hareket, Türk-İŞ'e karşı değil, komünist olmayan ve millete bağlılığını kaybetmeyen işçiye karşı yapılmıştır.

Mücadelemizin Hedefleri

Ekonominin bu halinin, devleti Beynelmillel Yahudiliğin kontrol etmesinden doğduğu unutulmalıdır.

Sömürge ekonomisinin temelleri olan;

a— Faiz mekanizması, tahribatı gösterilip ilân edilmeli ve bilâhare yıkılmalıdır.

b— Spekülasyonun bütün çeşitleri hakkında tam bir uyanıklık meydana getirilmelidir. (Kacıkçılık, ihtikâr, her nevi spekülasyon aleyhine gerekli uyarma yapılmalıdır.)

c— İsrâf ekonomisinin kötülükleri ve hangi politikaya dayandığı tam manasıyla anlatılmalı ve gösterilmeli.

d— Millet Ekonomisi üzerinde (Hususi, Resmi Sektör) emperyalistlerin tesirleri, kimlikleri ve faaliyetleri kat'î olarak tesbit edilmelidir. Ve milleti uyarmak gayesi ile açıklamalar, incelemeler yapmalı, kampanyalar düzenlemelidir.

e— Beynelmillel Yahudiliğin Türkiye'deki kuyrukları, ortakları iyice bilinmeli, teşhir edilmeli ve aleyhlerine kampanyalar düzenlenmelidir.

f— Grev, Milletin müdafaa silâhı olup, gayri millî ekonominin aleyhine müessir bir hareket haline gelmelidir.

IV. Millî Mücadelenin ideolojik savaşta prensipleri :

1— Emperyalizmin dayandığı ideolojinin iğrenç, âdi ve haksız vaziyetini açıklamak, yani ideolojik mücadeleye devam etmek.

2— Emperyalizmin din ahlâk, an'ane, tarih ve devletimiz hakkındaki iftiralarını, iğrenç niyetlerini, ekonomimiz üzerindeki cinayetlerini devamlı surette açıklamak. Bu suretle düşmana karşı milletin kin, intikam hislerini ayakta tutmak, milletimize yapılan ve yapılmakta olan zulümleri daima hatırlatmak.

Bunun için milletimizin ve insanlığın tarih boyunca uğradığı suikastları, cinayetleri açıklamak, emperyalizmin halen yaptığı iğrenç suikastları belirtmek.

3— Emperyalizmin zulüm ve cinayetlerinin yok olmaya mahkum bulunduğunu, bunun milletin uyanışı karşısında kesin olduğunu göstermek.

4— Emperyalizmin psikolojik harp silâhı basını tesirsiz hale getirmek. Gayri millî basını bütün iğrençliği ile açıklamak.

5— Milletimizin, din, ahlâk, an'ane, tarih ve hayatını şuurla müdafaa etmek, aşağılık duygusunun köklerini kurutmak.

6— Halkımızı, cereyan eden hayatî mücadeleye davet etmek, zafer ümidini yükseltmek, ümid, millî mücadeleye teksif etmek.

7— Orduyu millettan ayırmaya çalışan emperyalist politikaları izah etmek, ordu millet birliğini korumak ve kuvvetlendirmek esastır.

Asırlık düşmanların yıkmaya çalıştığı devletimizin, darbelemeye çalıştığı dinimizin, sömürdüğü servetimizin ve lekelediği şanlı tarihimizin şuurlu davacısı «Yeniden MİLLÎ MÜCADELE»; muhterem okuyucularımızın gün be gün artan rağbetine lâyık olabilmek için bütün imkânlarını seferber ederek mücadele hayatının ikinci yılına yepyeni bir şekil ve zengin bir muhtevâ ile giriyor :

1. Millet mücadelesini şuur ve aksiyona kavuşturan «İLMİ SAĞ» perspektifinden ve «DİNAMİK TAHLİL METODU» ile yapılan seri incelemeler :

● Belgeleriyle, Beynelmillel Yahudiliğin ön karakolu, «MA-SONLUK»,

● Sosyalizmin Tahlili.

● İslâm Mücadelesinin Esasları.

● İnsanlığı ve Milletimizi Saran Buhran.

2. Değişik ideolojilerin çarpışmasından ibaret olan tarihten ibretli ve heyecanlı sayfalar :

● En son ve en büyük sosyal inkılâb kadrosunun hayatı.

● Milli tarihimizin altın sayfaları.

● Milli kahramanlarımız.

Tarih boyunca, ideolojimize ve milletimize karşı sabotajlar.

3. «İdeolojinin estetik hüviyet kazanması» demek olan san'at sayfası. Her şeyiyle yeni olan Millî Mücadelemizin kendi benliğine has heyecan, şecaat ve imanla dolu olan san'at nümuneleri :

● Sohbet ve Röportajlar.

● Şiir, Hikâye, Tiyatro, Roman

● İnceleme ve kritikler.

4. ? ? ? ? ? ?

Daha bir çok yenilik ve sürprizlerle, 2 Şubat'ta ikinci yılına başlayacak olan Yeniden MİLLÎ MÜCADELE'yi bekleyiniz.

Komünist Soygunu

Biz mehmecîğe ne el kaldırmamışını, ne de ondan çok daha ağır olan tabanca çekilmesini, milletin unutacağını sanmıyoruz.

BANKADAN SONRA CEPHANELİK

Şurasını Millî Güvenlik Kurulu yetkililerine haber verelim ki, devlete ve devletin kuvvetlerine karşı sabotaj ve baskın hareketleri sağcılar değil, komünistlerin kitapların da yazmaktadır. Bugün âdi bir banka soygunu olarak adlandırılan hareketlerin, yarın, ordunun cephaneliklerine yapılacağı söylenmektedir. Şehir Gerillası isimli komünistlerin el kitabında cephanelik ve silâh baskınından bahsedilmektedir. Türkiye'de acaba ordumuzun silâh cephaneliğinden başka cephanelik mi vardır? Olmadığına göre bu banka soygunları varın yapılacak olan cephanelik soygunlarının bir habercisi olmuyor mu? Soygunculara yataklık yapanların evinde üç tane subay elbisesinin bulunması acaba neyin ifadesidir?... Eğer, gerçekten vatani koruyacak tedbirlerin alınmasından bahsedili-

yorsa uyanmak ve davranmak zamandır. «Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin adeta bir cephanelik haline geldiğini, ODTÜ'nün ilerisinde maki-nalı atış talimleri yapıldığı söylen-di. Hükümet girdi, her tarafı aradı, kovuk dahil... meydana çıkan şeyler, bu iddialarla kabili telif olmayan şeylerdir.» (7) gibi esassız beyanlar, gerçeklerle tezat halindedir. Zira, üniversitenin aranması sırasında cı-var tarlalara dinamit lokumları ve silâhların gömüldüğü görülmüştür. Silâhların toprağa gömülmesi ise, Gerilla kitaplarında en iyi bir usul olarak anlatılmaktadır. (8)

Ezbere konuşulması değil, hadi selerin komünist teorilerle bağlantılarının sağlam yapılması, dünyada ve Türkiye'de uygulanan komünist stratejilerinin bilinmesi ancak, vat-ni tehlikelerden koruyacaktır.

(1). Şehir Gerillası. Sh: 95

(2). Gerilla Nedir. Sh. 21

(3). Dev-Genç bildirisi Gazeteler 21.1.1971

(4). Gazeteler 21.1.1971

(5, 6.) Cumhuriyet 20.1.1971

(7). S. Demirel Milliyet 21.1.1971

(8). Gerilla Nedir. Alberto Bayo

BÜTÜN MİLLİYETÇİ VE MUKADDESATÇILAR DİKKAT!

Beynelmillel Yahudiliğin uşaklığını yapan Mason-Komünist işbirliği, son günlerde, milliyetçileri sindirebilmek için bir takım tertiplere girişmektedir.

Millî Mücadelemizin selâmeti nâmına, bütün milliyetçi ve mukaddesatçıların gayri kanuniliğe düşmemek ve komplolara kurban gitmemek için azami gayret göstermelerini ehemmiyetle hatırlatırız.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

23

MİLLET SOSYAL YAPISININ TAHLİLİ

- a — İdeolojik yapı - Dini durum.
- b — Ekonomik - Sosyal yapı.
- c — Siyasi - Askeri yapı. Resmi yapı.
- a — İdeolojik yapı ve temayüller:
 - 1 — Yerleşme, duruma göre; köy, kasaba, şehir, Büyük şehir.
 - 2 — Meslek durumuna göre: Çiftçi, esnaf, tüccar, işçi, memur.
- b — Ekonomik Yapı: Üretim, dağılım ve harcama.
- c — Resmi siyasi yapı ve millet te-
zadı.

Önce Türkiye'nin jeopolitik ehemmiyetini hatırlayalım:

Türkiye coğrafi durumu itibarıyla, bir deniz memleketidir. İlk denizlerde büyük limanları vardır. Doğu Akdeniz'in ve yollarının hakim noktasıdır. Orta Doğu petrollerine en yakın müdahale şartlarını ken disinde toplamıştır.

Tarihin komşu yaptığı milletlerle kavgalar yapmıştır. Yunanistan ve Bulgaristan fetihlerinden sonra, İran ise Kasrı şirin muahedesiinden sonra bizimle harb yapmadılar. Ancak Yunan ve Bulgar istiklal sevdası ve yabancı tahriki neticesinde, kanlı ve iğrenç isyanları ile kati düşmanlıklara yol açtılar. Yunan ve Bulgar zulmü hala tesirini devam ettiren bir düşmanlık, alınmayan intikam hislerinin kaynağıdır.

Aynı durum fazlasıyla Rusya için mevcuttur. Asırlardan beri kahpece yapılan saldırılar ve vahşetin alınmayan intikamı Rus'un bıraktığı mirastır.

Suriye ve Irak gibi komşu memleketlerde ise, durum farklıdır. Milletleri kaynaştıran unsurların çokluğu sebebiyle halk kitleleri, Arab istiklal hareketini, kaderin bir cilvesi olarak ve geçici bir ayrılış diye kabul etmektedir.

Ancak bugün Arab milleti ile meskun bölgeler, gayri millî hükümetlerin ve kukla iktidarların elinde bulunmakta ve tehlike de buradan doğmaktadır. Ancak bu bölgelerdeki halkın, idarecilerine inkiyad etmeleri beklenemez. Müslüman halk üzerinde Türk aleyhtarı propagandalar geniş ölçüde tesir etmiş değildir.

Türkiye bir tarım memleketidir. Bu hüküm şu an ki durumuna dayanılarak varılan bir hüküm değildir. Sosyal, ekonomik yapısı ve millî ihtiyaçları sebebiyle, bir tarım ülkesi de olmağa mecburdur.

Türkiye, arazisinin durumu icabı, çok yüksek bir nüfusu rahatça besleyebilir. Her türlü ziraatin yapılmasına müsaid toprak Türkiye'de mevcuttur. Sıhhatli bir millet meydana getirmenin esası; bir millet muhtac etmeden yaşatmak, tedbirleri almaktır. Bu ise sağlam ve millî bir ziraat, hayvancılık, ve endüstri politikasını gerektirir.

Türkiye'nin ekonomisi yetersizdir. Mevcud ekonomi, bir vasıta ekonomisidir. Büyük sanayi devletlerinin, uydusu olarak devam etmesi düşünülen, gayri millî bir politikaya dayanmıştır.

Türkiye ve kardeş İslam ülkeleri ham maddeler ve maden cevheri yönünden hudsuz bir zenginliğe maliktir. Bu zenginlik millî politikalar elinde millî bir ekonomi haline gelebilir ve sıhhatli ve imanlı bir milletin yeniden kurulmasının imkânı olur.

Türkiye halihazırdaki bünyesi itibarıyla:

a — Sanayiini kuramamış bir millettir. (Sanayi kelimesi ile millî sanayi kastediyoruz.) Fakat Sanayi kurabilmenin bütün imkanları vardır.

b — Bir ziraat memleketidir.

c — Ekonomisi, bir uydu ekonomidir. Asıl itibarıyla millî servetin, Beynelmillel maliyece sömürülmesi esasına dayanır. Bu ise Türkiye'de kurulan gizli-açık teşkilatlar kanalıyla yapılır.

d — Ekonominin gayri millî vasfı, siyaset ve askerlik hayatında kendini şiddetle hissettirmektedir. Orduyu ayakta tutacak ve müdafaa gücünü yükseltecek vasıtaları, millî ekonomi temin edememektedir. Bu hal devlet hayatında, emperyalist tesirlerin daha fazla yer işgaline imkân vermektedir.

e — Millî Kültür üzerinde gayri millî ve emperyalist tesirler bulunmaktadır.

f — Türkiye, düşmanlarına karşı tabii sınırların himayesinden mahrumdur. Trakya, Karadeniz, Ege, ve Akdeniz'de sınırlar, millet ve devlet emniyeti ile tam zıddiyet arz etmektedir. Türkiye'nin halen mevcut sınırları millî emniyet yönünden ideal değildir.

Netice olarak Türkiye:

Zengin kaynaklara sahip, geniş bir nüfusu besleyebilecek, araziye malik, Esir Türk illerinin temsilcisi, İslam memleketlerinin manevi lideri, zengin ve emperyalistlere karşı millî ve ideolojik savaşlarla dolu bir tarihe sahip, millet ideolojisi ile 3-eden harblerin ve bundan doğan buhran-2-empoze resmi ideolojiler arasında devam 4-ların, yetersizliklerin devam ettiği bir memleket.

Bu çatışma, kendini kültür, iktisad, siyaset ve askerlik sahasında göstermekte, kifayetsizlik ve uyduluk olarak ortaya çıkmaktadır.

Temeldeki, ideolojiler çarpışması, her sahada kendini göstermektedir. Sinsi, gizli ve vahşi bir harb gerçek emperyalizm ve temsilcileri tarafından millete karşı yürütülmektedir.

Bu harb, Beynelmillel Sionizm, ve müt tefikleri tarafından ve içerideki ajanları marifetiyle uydurma emperyalist sistemler arkasından yürütülmektedir.

Emperyalistlerin ve ajanlarının kuvvetlerini ve imkanlarını tahlil etmiştik.

Su halde Türkiye, hudsuz imkan ve avantajları olan, fakat emperyalizmin hücumuna uğrayan ve onun ajanları ve sistemleri tarafından sömürülen bir memleket.

Millet düşmanlarının gücü, daha evvel tahlil edilmişti. Bu gücün merkezi ve asıl düşman sionizmdir. Sionizm, gizli bir emperyalizm tesis etmiştir. Kapitalizm ve komünizm de bu emperyalizmin bir vasıtasından ibarettir. Asıl savaş, sionizmle millet arasında verilecektir. Millet bu savaşa teşkilatlı bir kadronun öncülüğünde girecektir. Sionizmin ve içerideki yardımcıların oyunlarını ve plânlarını açıklayacak ve millete buhranın sebebi gösterilecektir. Bütün güçlerin kaynağı olan millet, uyandı rıldığı nisbette sionizmin diktası sallanmaya başlayacaktır.

Sionizmle, millet arasındaki savaşta sionizme yardımcı bütün güçler tecrid edilmeli ve sionizm melaneti ile yalnız bir

rakılmalıdır. Sionizmin aleti komünizm ise, yok edilmelidir. Su halde milletin savaşı anti-sionist, ve anti-komünist olacak demektir. Bu hareket millî olacaktır. Bu hareket milletin dinine gerçekten saygılı ve ona karşı düşen herşeyden sakınır olacaktır. Millî bir hareketin ana karakteristiği budur.

MİLLET SOSYAL YAPISININ TAHLİLİ

Millet sosyal yapısının tahliline, bu umumi izahtan sonra girebiliriz.

Önce sosyal yapıyı tahlil edelim:

Türkiye'de nüfusun %75'i köylerde yaşamaktadır. Geri kalan nüfus, kasaba, şehir ve büyük şehirlere serpilmiş vaziyettedir. Sosyolojik yapı itibarıyla, Türkiye bir köylü memleketidir. Küçük şehir ve kasabalarda ise halk, küçük ticaretle uğraşmakta yahut, el sanatları ile uğraşmaktadır.

Sosyal yapıyı, emek ve iş münasebetleri yönünden tahlil ettiğimizde, şu durum la karşlaşıyoruz:

Türkiye'de 13 591 822 kişi iş sahasında çalışmaktadır. Bunların, 3 067 344 kişisi ücretlidir. geri kalanı yani 10 milyon kişi iş sahibidir. 1960 sayımına göre ise, 12 203 272 kişiden 651 800'ü tarım, 50 505'i istihrac, 460 198'i imalat, 271 277'si inşaat, sanayiinde ücretlidir. Bu da Türkiye'de şehir işçisi olarak 730 000 kişinin çalıştığını gösterir. (I)

Ayrıca devletle münasebetler yönünden, sosyal yapı şöyle ifade edilebilir: Sivil memur olarak 534 145 kişi devlet memurudur. 405 327 devlet memurundan 37 112'si yüksek tahsilli, 82 925'i meslek okullu, geri kalanı Lise, Orta Okul, İlk Okul seviyesinde tahsilli veya tahsilsizdir.

Asker aydın yani subayın ise miktarı, belli değildir.

Türkiye'de dini ayrılış ise şöyledir:

Müslüman olmiyanların sayısı 277 099'dur. Bu sayının, 24 774'ü Katolik, 106 661'i ortodoks 17 396'sı protestan, 70 953'ü Gregoriyen'dir. Yahudiler ise, 43 926 kişi gözükmektedir.

Gayri müslim ve Gayri Türkler daha ziyade, büyük şehirlerde yaşamaktadırlar.

53 000 Ermenice, 23 000 yahudice, konuşan bulunmaktadır.

Su halde Türkiye sosyal yapısını değişik ölçülerle kıymetlendirdiğimizde varılan sonuç şu olacaktır:

a — Yerleşme göz önüne alınınca: Türkiye %75'i köylü olan bir köylü memleketidir. (Köylü, kasaba, şehirli, büyük şehirli-öğrenci, işçi v.s.)

b — Emek, sermaye münasebetleri yönünden, işçi patron ve ağa tezaadının az tesir icra ettiği bir memleket. Büyük ekseriyet mal sahibidir. İşçi zümresi içinde mütalea edilen ferdlerden pek çoğu dahi kendini bir derecede kadar geçindirecek mala sahiptir. (İşçi mal sahibi, tüccar, esnaf, memur, sanayici.)

c — Din tezaadı yönünden: Türkiye büyük ekseriyeti itibarıyla müslümandır. Ekseriyet sünnidir Alevilik tesirsizdir. Ve nisbet itibarıyla azdır. Sünnilik, alevilik ihtilafı körüklenmek istenmektedir. Bütün bunlara rağmen Türkiye, ekseriyeti itibarıyla müslümandır ve din tezaadı yoktur. (İdareci, memur - Halk)

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ

Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Hukuk

Millet Düşmanlarının Silahı mıdır?

Ankara'da birkaç komünistin banka soygunundan sonra, komünist hareketin adı çığırtkanlarının cırtlak sesleri de ortalığı istila etmeye başladı. Soygunu müteakip, ilk günlerde pek aşırı gitmeyen gayri millî basın ve uydurma dernek sözcüleri, günler geçtikçe dişlerini göstermeye başladılar. Meselâ; soygunun olduğu gün bütün gazetelerde manşette çıkan haber, Cumhuriyet isimli komünist muhtevalı gazete de küçük bir yer işgal ediyordu. Bundan, komünistlerin nasıl bir metod takip edecekleri tahmin edilebilirdi. Gerçi bunun örnekleri daha önce görülmemiştir. Şadi Alkılıç, Yahudi Nazım Hikmet, Hakkı Keskin ve 16 Haziran Kızıl Salı hadiselerinin sanıkları hakkında takibedilen metod uygulanacaktı. Bu belliydi. Bunun için ilk taarruzlar polisi savcını ithamla başladı. Güya sanıklar, işkenceden korktukları için teslim olmuyorlardı. Cumhuriyet Gazetesi kaçak sanıkla röportaj yapıyor, soyguncuya yataklık etmek suçundan takibata uğramıyordu. Senatörlüğe kazık çakmış birkaç gece baskıncısı, bir ermeni piçi banka soyguncusu için hırılıyor, dişini gösteriyor ve devlet memurlarına güvenmediğini açıklıyordu.

İşte tam bu sırada «Prof. Sarlatan» adlı Muammer Aksoy'un başkanlık ettiği Türk Hukuk Kurumu da ağırlığını ortaya koydu ve dedi ki: «Suçu mahkemece sübut bulmamış bir kimseyi itham etmek, hukuka aykırıdır.» Bu ajan yuvasının arkasından Devrimci Avukatlar Derneği Başkanı, Niyazi Ağırnaslı da; «Mahkeme kararma kadar suçlu değil, sadece sanık vardır» diyerek komünistlerin soygunlarını örtbas etmek istiyordu.

Bütün bu olanları bitenleri İçişleri Bakanı Halidun Menteseoğlu da görüyordu elbette. Ve birkaç banka soyguncusunun suçunu isbat için karşısına dikilen engelleri belki de dehşetle seyrediyordu. Yukarıdaki iki ajan yuvası, Yavuz Argun'la beraber diğer milliyetçilerin ismi, bazı hadiselerle karışır, bizzat İçişleri Bakanı tarafından Meclis kürsüsünden «katil» diye ilân edilir hadiselerin gerçek katilleri aranmaz, milliyetçiler hakkında da itham edecek hiçbir delil bulunmadığından 14 aydan beri hapis hane bekletilirken ses çıkartmıyordu. Hukuk kuvvetinin silâhıydı Türkiye'de. Kim şirrettir, kim çığırtkandır ve kimin elinde tirajı 100.000'i bulan basın organı vardır, hukuk onun hamisiydi Türkiye'de. Kim bomba patlatır, kim adliye taşı tutar, kim sandıklar dolusu dinamitle yakalanır kim rektör döver, fabrika işgal eder, kim isyan eder, kim üniversite tahrip eder, «değilmi ki bunlar gürültü çıkarabilmektedir» o halde hukuk işlemez o halde hukuk bunlara iska geçerdi. Simdiye kadar böyle olmamış mıdır? Hapishanelerde çile dolduran ve tahliyesi sadece bir dilekçe bekleyen dosyaların sayısı acaba kaç bindir? Sesi çıkmayan mazlumların âhı zalimlere bırakır mı zannediyorsunuz?

Bay Menteseoğlu! Sunu size baştan söyleyelim ki, banka soygunu hadisesi, büyük bir ihtimalle Nazım Hikmet, Şadi Alkılıç ve Şikâyetmen sanıklarının dosyalarına benzecektir. Görelim bakalım, banka soyguncularını da bir Yavuz Argun gibi 14 ay bekletebilecek misiniz? Ve görelim bakalım, Yavuz Argun'u «katil» diye utanmadan ilân ettiğiniz gibi, dosya sayısı boyunca aşan banka soyguncularını da «soyguncu» diye itham edebilecek misiniz?

Biz sabırlıyız, şu an bekliyoruz. Fakat şunu iyi bilin ki, sabrımız yapılan haksızlıkların hesabını sormaya engel olmayacaktır. İyl bilinsin ki zalimlerin zulmü bitecektir. İşte o zaman vay zalimlerin haline!

«Yeni Adana»

Bekle!

22 Ocak 1971 tarihli Yeni Adana gazetesi, Mücadele Birliği ve Yeniden Millî Mücadele aleyhine yazı yazmak cür'etini göstermiş. Herhalde İstanbul'da ve Ankara'da negredilen moskof ağızlı paçavralara özenmiş olsa gerek. Biz kendilerine şunu hatırlatalım. Mücadele Birliği ve Y. Millî Mücadele bugüne kadar satılan hiçbir köpek iflah olmamıştır. Sen Mücadelecilere sür tünmek isteyen ilk paçavra de gilsin. Hem daha öncekiler senin gibi 5-10 nüsha çıkanlar ve sadece tuvalet kağıdı olarak kullanılanlar da değildi. Fakat onlar ağzının payını aldı. Sen de bekle!

Öyle zannediyoruz ki, paşa baban hakkında yazılan mektup önce sana battı. Fakat bu kâfi değil. Mücadele Birliği ve Yeniden Millî Mücadele, harb kaçınlarının, millete ihanet edenlerin, vatan satanların ve bütün millet düşmanlarının ipliğini pazara çıkaracaktır. Gocunan olsa da.

Sen de bekle. Artık Adana'nın Fransız artıklarının gerek yüzlerini bilmesi gerekecek. Sen ve senin yolundakiler bakalım, maskeler arkasına gizlenebilecek misiniz?

Gelecek sayımızda ipliğini pazara çıkarıyoruz. Bekle!

ZEKİ TEKEŞ YİNE ARANIYOR

Birkaç gün önce Kurtuluş'taki bir evde bulunan 35 kilo dinamitin Zeki Tekeş'e ait olduğu ortaya çıkmıştır. Daha önce yakalanan İker Hekimoğlu dinamitlerin Zeki Tekeş'in olduğunu söylemiştir. Bilindiği gibi Zeki Tekeş ve bir grup komünist 19 Eylül 1969 tarihinde Işık Mühendislik ve Mimarlık Özel Yüksek Okulu'na baskın yapmış ve Mehmet Cantekin'in ölümüne sebep olmuştu. Zeki Tekeş hızlı siyasi kürtçülerden olup, hemen bütün talebe hareketlerinde, komünistlerde beraber bulunmuştur.

19 Eylülde yaptıkları baskından sonra, ne gariptir ki, suçlu olarak okulu koruyan milliyetçiler gösterilmişti. Bu son derece garip hadise millî yetçilerin bir seneden fazla hapiste kalmasına vesile olmuştu. Şimdi Zeki Tekeş'in kimliğini öğrenip, milliyetçilerle zulmettiği için utanacak bir yüz var mıdır acaba?

KIYMETLİ OKURLARIMIZ,

Yeniden Millî Mücadele 52. sayısı ile birinci yılını tamamlamaktadır. Okuyucularımızın, gerek mektup, gerek şifahi devamlı ve ısrarlı talepleri üzerine, mecmumamızın 52 sayısı bir cilt teşkil etmek üzere ciltleri hazırlanmaktadır.

● Cilt kapakları muhtelif renklerde amblemler ve yıldız ıstampa olarak orjinal bir tipte yapılacaktır.

● Cilt kapakları, ambalaj ve posta masrafları dahil 15 liradır. İmkânsızlık sebebiyle mahdut sayıda yapılacağından peşin para göndermek suretiyle yapılacak müracaatlar sıraya konularak tevzi edilecektir.

● Ayrıca, 1-52 sayıların ciltli 80 liradır. Ciltli mecmua ücretli, 40 Lirası. Peşin, 40 Lirası cildi aldıktan sonra ödenmek üzere iki taksitte verilebilecektir.

● Kapak ve cild için gönderilecek mektup ve havalelerin «Y. M. Mücadele Mecmuası Kapak Servisi. Babıâli Cad. No: 50/4 Çarşafı - İstanbul» adresine gönderilmesi rica olunur.

Rize'de Savcı Yok mu?

Millî ideallerimizin ve jeopolitiğin düşman kıldığı Rusya, her fırsatta milletimizin yıkılışını tezgâhlamaktadır. Sofya ve Budapeşte radyoları ile Bizim radyo Türkiye'deki yerli komünistlere talimat verir, Balkan televizyonları ve Sovyet peyklerindeki diğer kızıl çığırtkanlar harıl harıl komünizm propagandası yaparken, şimdi de Sovyet televizyonları faaliyete geçtiler. Rusya'nın yaptığı televizyon yayını bilhassa Karadeniz bölgesinden çok net seyredilmekte ve dinlenmektedir. Böylece milletin televizyon dinleme ve seyretme merakı bol bol istismar edilip komünizm propagandasına hız verilmektedir.

Üstelik beynelmil millet düşmanlarının açık taarruzları na dur diyecek hiç bir tedbir alınmamaktadır. Milletin kaderine hükmeden «masonluk», her gün yerli komünistlere di rektif veren kızıl radyoların ihanetine yeşil ışık yakarak millî yıkılışı desteklemektedir. Komünizm propagandası yapan istasyonlar yapılan parazitlerle hiç değilse dinlenmez hale getirilmelidir. Ne var ki bunlar bir tarafa Türkiye radyoları komünist radyolardan katliyen geri kalmamakta hatta daha ilerli gitmektedir. Milletin hayat ideallerini korumakla vazifeli me sul şahıslara vazifelerinin ehemmiyetini hatırlatırız.

Yahudinin İhaneti Tescil Edildi

İzmir'de 500 ton zeytinyağı içine parafin-likid karıştırdığı meydana çıkan yahudi Gomel-Zigna şirketi işlediği suçu gizleyememiş ve yakalanmıştı. Gomel-Zigna mahkemeye verilmemiş, fakat mahkeme heyeti, hangi düşünce ve gerekçeye dayanarak bilmiyoruz yahudileri beraat ettirmişti. Yahudilerin açık ihanetlerinin gizlenmediğini gören şerefli Türk Hakim Veda Altuna yahudilere ve onları koruyan uşak ruhlu adamlara karşı amansız bir mücadele açtı. Türlü sabotajlarla karşılaştı. Bizzat bakanlığın tehditlerini gördü. Fakat yılmadı. Çabaları semeresini verdi. Temyiz verilen kararı bozdu. Zira bazı konuların üstü kapalı geçilmişti. Araştırılmamıştı. Temyiz kararı bozdu ama, yahudi işi sağlama bağlamıştı. Yahudilerin avukatlığını üzerine alan bir adam «berat kararının müteessip hak haline geldiğini» söyleyerek yeniden dava açılmayacağını dolayısıyla bu ihanetin de örtülü gideceğini iddia etti.

Fakat iş öyle değil! Bugün kanunların boşluklarından istifade edilerek, millete ihanet edilse bile, yarın havalara daha değişik olacaktır. İhanetler unutulmamaktadır. Halinden ve onu koruyandan sorulacak şeyler vardır.

